

2017/2018

Q
i
i
t
u

4
GOSPODARSTVA CESTA

NON SCHOLAE, SED VITAE DISCIMUS.
NE ZA ŠOLO, ZA ŽIVLJENJE SE UČIMO.

III. gimnazija Maribor
Gospodsvetska cesta 4
2000 Maribor

Ravnateljica:

Marija Lešer, prof.
tel.: 250 40 41

Pomočnici ravnateljice:

mag. Milena Pintarič, tel.: 250 40 42
Zdenka Fišer, prof., tel.: 250 40 42

Poslovna sekretarka:

Mojca Blažič, univ. dipl. ekon., tel.: 250 40 40

Šolska svetovalna služba:

Nina Vollmaier, prof., tel.: 250 40 44
Bojana Posavec Vaupotič, univ. dipl. ped., tel.: 250 40 74

Knjižnica:

Aleksandra Fekonja, prof., tel.: 250 40 49

Fax: 250 40 60

Spletno mesto: <http://www.tretja.si>

Elektronska pošta: tretja-mb@guest.arnes.si

Uradne ure:

vsak dan od 9.00 do 12.00

Posebna izdaja šolskega glasila Utrip, izšla ob informativnem dnevu.

Izdala:

III. gimnazija Maribor

Za izdajatelja:

Marija Lešer, prof.

Uredili:

Darija Golob Malenšek, prof.,
Marija Frangež, prof.,
Samo Pajek, prof.,
Žilbert Tivadar, univ. dipl. ekon.

Fotografija na naslovnici:

Janez Klenovšek

Lektorirala:

Irena Šket Fakin, prof.

Oblikovanje in tisk:

Evrografis d.o.o. Maribor

Naklada: 1800 izvodov

V Mariboru, februarja 2018

Spoštovani devetošolci in devetošolke, prihodnji dijaki in dijakinje!

Še nekaj mesecev in za vami se bodo zaprla vrata osnovnih šol, ki jih obiskujete. Pred vas (in seveda tudi vaše starše) pa se postavlja vprašanje: Kam in kako naprej – v katero srednjo šolo? Odločitev gotovo ni lahka. Živimo v času, v katerem so edina stalnica spremembe. Pravijo vam generacija z, ki ji je bila tehnologija položena v zibelko. Pa vendar tudi vi potrebujete varno okolje, v katerem boste pridobivali nova znanja in veščine, s pomočjo katerih boste izbrali zaželen študij in pot do poklica. In v štiriletnem izobraževanju stkali pristna, živa prijateljstva, ki ostanejo za vse življenje. Skupaj s spomini na srednješolske dni.

III. gimnazija Maribor je šola s 154-letno tradicijo in ima ugled tako v mariborskem kot tudi v slovenskem prostoru. Pod svojo streho združuje dva programa: program gimnazije in predšolske vzgoje. Gimnazijski program se zaključí s splošno maturo in vam odpira vrata v univerzitetni študij na vseh slovenskih fakultetah in univerzah, pa tudi v evropskem prostoru.

Noben drug srednješolski izobraževalni program ne ponuja možnosti učenja toliko različnih jezikov, družboslovnih in naravoslovnih vsebin, materinščine in matematike na poglobljeni ravni. Gimnazijec je opremljen z najrazličnejšim znanjem in veščinami, hkrati pa je človek, ki ceni in spoštuje sočloveka in naravo. Naši učitelji izvajajo pouk skladno z najsodobnejšimi dognanji svoje in pedagoške stroke, pri pouku uporabljajo sodobno učno tehnologijo, seveda pa ne pozabljamo, da so živa beseda, knjiga, zvezek in pisalo tudi v današnjem času nepogrešljivi.

V programu predšolske vzgoje sledimo tradiciji, ki je v naši državi res izjemna. Po uspešno opravljeni poklicni maturi si pridobi dijak/dijakinja strokovni naziv vzgojitelj/vzgojiteljica predšolskih otrok. Vsa štiri leta poteka praktično izobraževanje v vrtcih, učitelji se povezujejo z vrtci in omogočajo dijakom/dijakinjam čim višjo povezanost teoretičnih znanj z uporabo v praksi. Seveda pa lahko po končanem srednješolskem izobraževanju nadaljujete s študijem na višjih in visokošolskih programih in poglobljate svoja znanja.

Šola nudi tudi pestro izbiro obšolskih in interesnih dejavnosti, ekskurzij in še marsičesa, kjer lahko dijaki/dijakinje najdejo način, kako kakovostno preživeti prosti čas in razvijati in utrjevati iskrene in tople medčloveške odnose.

Spoštovani devetošolci in devetošolke, veselimo se štiriletnega druženja, v katerem bomo skupaj z vami in vašimi starši ustvarili odgovorno, delovno in spoštljivo okolje, da boste uspešni srednješolci in srednješolke.

Skupaj bomo sledili motu naše šole: »Ne za šolo, za življenje se učimo!«

Iskrene želje za uspešen zaključek osnovne šole in – se vidimo 3. septembra!

*Marija Lešer, prof.,
ravnateljica III. gimnazije*

Spoštovani devetošolci, prihodnji dijaki III. gimnazije Maribor!

Verjamem, da vam v zadnjem času vsi težjo s srednjo šolo. Spremljajo vas nenehna vprašanja o tem, ali ste popolnoma prepričani, kje boste nadaljevali šolanje, in stalna opozorila o poznejšem obžalovanju zaradi napačne izbire. Verjemite, vsi smo preživljali to. Naj vam podam par nasvetov in izkušenj, ki sem jih pridobil v zadnjih štirih letih.

Tudi jaz sem pred štirimi leti stal na vašem mestu. Poln negotovosti sem s čudnim občutkom v želodcu razmišljal, kako se bom vključil v novo okolje, ali me bodo vrstniki sprejeli medse, ali je matematika res tako težka, kot so mi govorili znanci ... Sčasoma sem na vsa ta vprašanja dobil odgovore. Zdaj se nasmejim, ko pomislim na vse skrbi, zaradi katerih sem si ob prihodu na gimnazijo grizel nohte. Ne bom lagal, pred vami je najpomembnejša odločitev vašega življenja do sedaj. Ne pustite, da na vašo odločitev o izbiri srednje šole preveč vplivajo prijatelji in starši. Ta izbira je izključno vaša. Ne ozirajte se na to, kam se bodo vpisali vaši prijatelji, ker če so prijateljstva resnična, se bodo ohranila, kljub temu da boste obiskovali različne šole. Pri odločanju prisluhnite staršem, vendar naj oni ne odločijo namesto vas. Sami so imeli svojo odločitev v rokah pred več desetletji, zdaj pa je odločitev vaša. Če se želite vpisati

na poklicno šolo, se vpišite, če želite oditi na gimnazijo, pa – dobrodošli!

Verjamem, da vam bodo v začetku februarja naši dijaki in profesorji povedali več kot dovolj o dveh izobraževalnih programih, ki se izvajata na naši gimnaziji. Če bi mene z vsem znanjem in izkušnjami, ki jim imam zdaj, postavili na vaše mesto, na katerem sem bil sicer pred štirimi leti, bi se še enkrat brez pomisleka odločil za III. gimnazijo.

Ko boste septembra prestopili prag srednje šole, boste s tem napisali prvo stran novega poglavja vašega življenja. Poglavja, polnega novih prijateljstev, novih izkušenj in priložnosti, novega znanja ter nove ljubezni. Svetujem vam, da o tej življenjsko pomembni izbiri dobro razmislite. Upam pa, da boste septembra 2018 hodili po hodnikih III. gimnazije.

*Predsednik dijaške skupnosti
Mihael Šmirmaul, 4. e*

Predstavitev programov

mag. Milena Pintarič in Zdenka Fišer, prof., pomočnici ravnateljice

Program GIMNAZIJA

Srednješolski izobraževalni program Gimnazija traja štiri leta in se zaključí s splošno matura.

V primeru omejitve vpisa v ta program se upoštevajo merila, objavljena v RAZPISU ZA VPIS V PROGRAM GIMNAZIJA za šolsko leto 2018/2019.

Program PREDŠOLSKA VZGOJA

Srednješolski izobraževalni program Predšolska vzgoja traja štiri leta in se zaključí s poklicno matura.

V primeru omejitve vpisa v ta program se upoštevajo merila, objavljena v RAZPISU ZA VPIS V PROGRAM PREDŠOLSKA VZGOJA za šolsko leto 2018/2019.

Predmetnik programa Gimnazija

Predmet	1. letnik št. ur/teden	2. letnik št. ur/teden	3. letnik št. ur/teden	4. letnik št. ur/teden
Slovenščina	4	4	4	5
Matematika	4	4	5	5
Prvi tuji jezik (ANG / NEM)	3	3	3	4
Drugi tuji jezik (NEM / ANG / FRA)	3	3	3	3
Zgodovina	2	2	2	2
Športna vzgoja	3	3	3	3
Glasba	1,5	/	/	/
Likovna umetnost	1,5	/	/	/
Geografija	2	2	3	/
Biologija	2	2	2	/
Kemija	2	2	2	/
Fizika	2	2	2	/
Psihologija	/	/	3	/
Sociologija	/	3	/	/
Filozofija	/	/	/	2
Informatika	2	2	/	/
Obvezne izbirne vsebine	90 ur na leto	90 ur na leto	90 ur na leto	30 ur na leto

Izbirni predmeti za pripravo na splošno matura

Predmet	4. letnik št. ur/teden	Število skupin v šolskem letu 2017/2018
Matematika – višja raven	5	1
Angleščina – osnovna raven	dodatno 1 ura	/
Angleščina – višja raven	dodatno 2 uri	1
Nemščina – osnovna raven	dodatno 2 uri	1
Nemščina – višja raven	dodatno 2 uri	1
Francoščina	dodatno 1 ura	/
Filozofija	dodatno 4 ure	/
Geografija	3	2
Sociologija	5	2
Zgodovina	dodatno 4 ure	1
Biologija	4	1
Kemija	4	1
Fizika	4	1
Informatika	4	/
Psihologija	5	2

Priprave na splošno matura za izbirne predmete izvajamo, ko se k predmetu prijavi minimalno število kandidatov.

Program PREDŠOLSKA VZGOJA

Srednješolski izobraževalni program Predšolska vzgoja traja štiri leta in se zaključi s poklicno matura. Dijakinje oziroma dijaki pridobijo strokovni naziv vzgojiteljica oziroma vzgojitelj predšolskih otrok.

Predmetnik programa Predšolska vzgoja

Oznaka	Predmet	1. letnik št. ur/teden	2. letnik št. ur/teden	3. letnik št. ur/teden	4. letnik št. ur/teden
A	Slovenščina	4	3	3	4
A	Matematika	3	3	3	2
A	Tuji jezik (angleščina ali nemščina)	3	3	3	3
A	Umetnost	1 (Likovna um.) 2 (Glasbena um.)	/	/	/
A	Zgodovina	2	2	/	/
A	Geografija	2	2	/	/
A	Sociologija	/	2	/	/
A	Psihologija	/	2	/	/
A	Fizika	2	/	/	/
A	Kemija	2	/	/	/
A	Biologija	2	2	/	/
A	Športna vzgoja	3	3	2	2
Strokovni moduli					
B	Veščine sporazumevanja	1	1	1	/
B	Pedagogika in pedagoški pristopi v predšolskem obdobju	/	/	1	2
B	Razvoj in učenje predšolskega otroka	/	/	2	2
B	Varno in zdravo okolje	/	/	2	1
B	Kurikulum oddelka v vrtcu	/	1	1	1
B	Igre za otroke	/	2	/	/
B	Ustvarjalno izražanje				
	– Instrument	15 min.	15 min.	15 min.	15 min.
	– Glasbena vzgoja	1	1	2	/
	– Likovna vzgoja	1	1	2	/
	– Ustvarjanje z gibom	1	1	2	/
B	Matematika za otroke	/	/	2	/
B	Jezikovno izražanje otrok	/	/	2	/
B	Naravoslovje za otroke	/	/	2	/
B	Družboslovje za otroke	/	2	/	/
B	Informacijsko-komunikacijska tehnologija	2	/	/	/
C	Izbirni moduli	/	/	/	3
Č	Interesne dejavnosti	96 ur/leto	96 ur/leto	96 ur/leto	64 ur/leto
D	Praktično usposabljanje v vrtcih	1 teden/leto	1 teden/leto	2 tedna/leto	1 dan v tednu vse šolsko leto
E	Odpri kurikul	/	/	/	320 ur/leto

	Izbirni strokovni moduli	4. letnik (št. ur/teden)	Št. skupin v šolskem letu 2017/2018
C	Likovno izražanje	3	/
C	Glasbeno izražanje	3	1
C	Plesno izražanje	3	/
C	Šport za otroke	3	2
C	Multimedije	3	/

Oznaka	Pomen	Možnost izbire v programu
A	Splošno-izobraževalni predmeti	Obvezno
B	Strokovni moduli	Obvezno
C	Izbirni moduli	Dijak/-inja obvezno izbere en modul
Č	Interesne dejavnosti	Obvezno
D	Praktično usposabljanje v vrtcih	Obvezno
E	Odpri kurikul	Obvezno

Obvezne izbirne vsebine in interesne dejavnosti

Obvezne izbirne vsebine (OIV) opredeljuje 33. člen Zakona o gimnazijah (Uradni list RS št. 1/2007).

Delijo se na vsebine, obvezne za vse dijakinje in dijake programa gimnazija, in se izvajajo v dveh strnjenih sklopih, septembra in junija, tretji del pa vse šolsko leto (državlanska kultura, knjižnično-informacijska znanja, športni dnevi, zdravstvena vzgoja, vzgoja za družino, mir in nenasilje, kulturno-umetniške vsebine ter medpredmetne ekskurzije in projektni dnevi, učenje učenja), in na vsebine, ki jih dijaki prosto izbirajo (interesne dejavnosti) in pomenijo razširjanje in poglobljanje splošnega znanja ter posebnih znanj.

Vsebine, obvezne za vse dijakinje in dijake programa predšolska vzgoja, se izvajajo v dveh strnjenih sklopih, septembra in junija, kulturne in športne prireditve pa med šolskim letom (ogledi, povezani s strokovnim področjem, zdravstvena vzgoja, športni dnevi in posebna znanja s športnega področja, ogledi gledaliških, filmskih, glasbenih predstav in likovnih razstav, ogled študijske knjižnice, sejmov ali izobraževalnih ustanov, naravoslovni dan, metode učenja, motivacija, razvoj delovnih in učnih navad, seznanitev s kulturnimi in z zgodovinskimi znamenitostmi v šolskem okolju, lutkovne delavnice, ljudska glasbila). Med interesnimi dejavnostmi, ki pomenijo razširjanje in poglobljanje splošnega znanja in posebnih znanj, povezanih s cilji programa predšolska vzgoja, dijaki prosto izbirajo.

III. gimnazija Maribor organizira številne interesne dejavnosti, ki so povezane s prosto izbiro dijakov.

EPI lecture – francoska bralna značka

Priprava na angleško bralno značko

Bralno tekmovanje »Pfiffikus«

Tečaj španščine

Filovizija – cikel družboslovnih in humanističnih predavanj

Japonska

Abonmaji

Gledališki abonma

Koncertni abonma »Cikel za mlade«

Priprave na tekmovanja

Tekmovanje iz angleščine (IATEFL)

Tekmovanje iz francoščine

Tekmovanje iz nemščine

Poliglot

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Tekmovanja iz matematike

Tekmovanje iz geografije

Tekmovanja iz zgodovine

Tekmovanje iz biologije

Tekmovanje »Kaj veš o sladkorni bolezni?«

Tekmovanje iz kemije

Tekmovanje iz astronomije

Tekmovanje iz fizike

Krožki in dejavnosti

Dramska skupina

Fizikalni krožek

Robotika

Filmska ekipa

Fotografski krožek

Ob in o filmu

Pop rock delavnice

Obisk Koncerta glasbene mladine od opere do muzikala

Koncert s simfoniki RTV Slovenija

Pevski zbor

Prostovoljsko delo

Tehnike sproščanja in meditiranja

Telo + um + zavest = sreča

Majske delavnice za predšolske otroke

Zaigraj na Orffove male instrumente

Raziskovalna dejavnost

Ponudba športnih dejavnosti

Plesna skupina

Ekskurzije

Šolska knjižnica

Aleksandra Fekonja, prof.

Knjižnica je odprta od ponedeljka do petka od 7.00 do 15.00.

Nekaj informacij iz knjižničnega reda:

- vpis v knjižnico je brezplačen,
- rok izposoje gradiva je 14 dni,
- naenkrat si dijak lahko izposodi največ 6 knjig,
- v knjižnico ni dovoljeno prinašati hrane in pijače,
- izgubljene knjige je potrebno nadomestiti z novimi ali povrniti stroške nabave, za poškodovane knjige je treba povrniti stroške popravila.

Učencem je s pomočjo COBISS/OPAC-a omogočeno samostojno iskanje gradiva v lokalni bazi knjižnice s tremi računalniki, ki se nahajajo v čitalnici, ali prek domačega računalnika (<http://www.cobiss.si/>).

Kratica, pod katero nas najdete v vzajemnem katalogu, je TGMB.

Knjige si dijaki izposojajo z dijaško izkaznico ali drugim veljavnim dokumentom (osebno izkaznico).

Učbeniški sklad

Novo sprejeti dijaki dobite ob vpisu na našo šolo naročilnico za učbeniški sklad in jo takoj s pomočjo knjižničarke izpolnite in oddate. Vsa potrebna navodila so na naročilnici, zato prosimo, da jih pozorno preberete.

Trenutno imamo na voljo 170 kompletov učbenikov za program gimnazija in 90 kompletov za program predšolska vzgoja. Ker je število omejeno, je z naročilom potrebno pohiteti. Ko kompleti poidejo, dijakom, ki so naročilnico oddali, vendar kompleta niso dobili, to sporočimo po pošti, tako da lahko učbenike še pravočasno nabavijo v knjigarni.

Pevski zbori

Maja Motaln in Karolina Hötzl, 2. bv

Na III. gimnaziji Maribor je v šolskem letu 2017/2018 delovalo pet šolskih zborov. Vsi oddelki posameznega letnika predšolske vzgoje imajo svoj skupen pevski zbor, v katerega so vključeni dijaki in dijakinje. Ker je fantov malo, so združeni v en zbor. Na šolskih proslavah in koncertih v Unionski dvorani nastopajo združeni z dekliskim zborom iz posameznega letnika.

Za nas, pevke in pevce, je najpomembnejša vsakoletna območna revija mladinskih pevskih

zborov, za katero smo oblikovali še poseben zbor, ki vključuje dijakinje vseh štirih letnikov predšolske vzgoje. Za to priložnost se odpravimo na pevski tabor na Pohorje, kjer pripravljamo program. Po dveh dnevih intenzivnih vaj usvojimo vse skladbe, ki jih predstavimo tudi na ostalih nastopih.

Vse zборе na naši šoli vodi zborovodkinja, gospa Jožica Lovrenčič Lah, prof. Vaje splošnih zborov potekajo v sklopu učnih ur pouka, torej ima vsak zbor vaje enkrat na teden. Pred nastopi imamo vaje pogostejše. Pojemo pesmi različnih zvrsti in v različnih jezikih.

Svoje celoletno delo predstavimo še na koncertu ob zaključku šolskega leta.

Člani zborov smo s pevsko dejavnostjo na šoli zelo zadovoljni. Upamo, da se bodo zbori ohranjali še v naslednjih šolskih letih.

Dramska skupina

Lucija Praznik, 4. e

Besedilo ... Minca ... Vaje ... Smeh ... Oder...
Premiera, gremo! Tako bi v le nekaj besedah opisali
dramsko skupino III. gimnazije Maribor – Triumf,
vendar je potrebno povedati veliko več.

Vaje potekajo vsako leto pod budnim očesom režiserke – igralka Mince Lorenci in učiteljic slovenščine, gospe Marije Lešer, prof., in gospe Lidije Puklavec Petek, prof. Sprva režiserka, gospa Minca izbere temo, besedilo, dramo ali pesmi, ki jih bomo postavili na odrske deske. Z vajami začnemo v oktobru in se do novembra pregrizemo skozi besedilo in oblikujemo skupino. Vmes smo veseli še slehernega novega obraza. Sledi razdelitev vlog in poglobljanje v svoj igralski lik. Začnejo se prve vaje, na katerih se začnemo gibati in iskati odnose med liki. Udejanja se aktivna igra in skupina zaživi. Ker člani dramske skupine družijo ljubezen do igre, si radi postavljamo izzive in dajemo predloge, ki bi še izboljšali predstavo. Verjemite, da se med ustvarjanjem v nas prebudi veliko zamisli in idej! Ker nas vaje združujejo, se med nami spletejo tudi prijateljstva, kar omogoča, da so tudi prizori bolj doživeti in imajo boljšo energijo. Vaje nam predstavljajo sprostitev in zabavo, zato nam ni težko ostati v šoli tudi do šestnajstih ali pa

žrtvovati za vaje kako šolsko uro. Ker so vaje vse bolj in bolj intenzivne, čutimo, da se predstava počasi postavlja na oder in da bo kmalu sledila premiera, na katero smo se pripravljali kar nekaj mesecev.

Dan premiere je tu. Zdaj se bo predstava pokazala v pravi luči. V zaodrju je vse več treme, ponavljanje še zadnjih verzov in vse več pogledov – vse bo v redu, imamo to in ... Napovedovalka že napove nastop. Zdaj gre zares! Predstava bo prvič postavljena pred občinstvo. Za nameček pa je to še mladina, ki jo je v današnjem času resnično težko navdušiti. Globok vdih ... Si že na odru ... Igraš in uživaš ... Sedaj veš, zakaj si ostajal po pouku, zakaj si predelal vsako besedo od črke do črke ... Ugotoviš, da je trema na začetku ravno prava ... Sledi humoren del predstave in publika se odzove ... Energija steče in ti veš ... Veš, da je to nekaj, česar ne moreš doživeti nikjer drugje, le na odru ... Konec predstave, poklon in bučen aplavz ... Vrnitev v zaodrje. In smeh, čestitke, komentarji. Čista evforija!

Tako nekako doživljamo trenutke na odru. Je napeto, stresno in težko. Toda to smo izbrali, v tem uživamo in to strast želimo deliti z drugimi. Tudi s teboj.

Dramski krožek – Predšolska vzgoja

Monika Plavčak in Nika Pec, 4. av

Naša šola, III. gimnazija Maribor, dijakom nudi bogato in pestro izbiro dejavnosti. Ena izmed njih je dramski krožek, namenjen dijakom in dijakinjam Predšolske vzgoje. Vodi ga gospa Aleksandra Adam Knez, prof. Pri dramskem krožku smo ustvarjalni, marljivi, izvirni, uživamo, vadimo in zmeraj pripravimo kaj zanimivega. Krožek nam ne predstavlja samo dela, ampak tudi nove izzive, izkušnje, dogodivščine ter veselje ob končanem delu. Pripravili smo kar nekaj imenitnih predstav. Dve izmed njih sta Čarovnik iz Oza in Sneguljčica.

S predstavo Čarovnik iz Oza smo gostovali na Osnovni šoli in v vrtcu Sladki Vrh, kjer smo otrokom in učencem predstavili sodobno pravljico z veliko poezije in veselja. V pravljici je avtor zgodbe Lyman Frank Baum izpustil krutost in temačnost, ki ju srečamo v tradicionalnih pravljicah. Zgodba je naravnana v pozitivnost oseb, ki otrokom približajo dragocene človeške lastnosti. Z nastopajočimi liki (deklica Doroteja, plašen lev, Pločevinko, čarovnik iz Oza in strašilo) smo predstavili pomen poguma, modrosti in sočustvovanja. Otroci so spoznali lastnosti vsakega nastopajočega lika, želje in težave, s katerimi so se liki srečevali na poti za dosego in uresničitev svojih želja oziroma sanj. Ob gledanju predstave so se otroci zelo zabavali, spoznali in doživeli so pravljичne like ter se aktivno vključevali v dogajanje. Zgodba je podala poučno sporočilo: vsak izmed nas lahko dela vsakodnevne čudeže, kajti ves svet je sestavljen iz malih stvari.

V pravljici o Sneguljčici smo predstavili pogumno deklico, ki se znajde v neznanem svetu čisto sama, a je vseeno kos hudobni mačehi. Sneguljčica je še zmeraj aktualna, saj predstavlja nasprotje med dobrim in zlim ter zmago pozitivnih junakov in vsega dobrega nad slabim in pokvarjenim.

S predstavama smo nastopali tudi na informativnem dnevu, kariernem sejmu in na različnih šolah v okolici Maribora. Obe predstavi sta namenjeni tako otrokom kot odraslim. Zgodbi sta zasnovani tako, da dobro zmaga nad zlim, kar otroke uči, da morajo biti dobri drug do drugega, odrasle pa opozarja, naj tega ne pozabijo in naj to vrednoto prenašajo na mlajše. V krožku smo se naučili veliko novega. Naučili smo se medsebojnega sodelovanja, potrpežljivosti, poslušanja, predvsem pa odgovornosti in organiziranosti. Veliko smo vadili, vendar trud ni bil zaman. Pri likovni vzgoji smo izdelali sceno, ki je popestrila predstavo. Gledalci so med predstavami uživali, se nasmejali.

Bili smo ekipa, ki je znala sodelovati, kar je za dramski krožek zelo pomembno, saj vsak posameznik predstavlja pomemben del krožka. Mentorica nam je zelo pomagala. Znala nam je tudi prisluhniti, svetovati. Vedno je verjela v nas ter nas spodbujala.

Naše predstave so se nam vtisnile v spomin. Vemo, da je potrebno dati priložnost še mlajši generaciji. Prepričani smo, da se bo tudi ta nadvse potrudila.

Tretja špila!

Sara Gradišnik, 3. f

Štirje bendi.

Dvajset solo pevk.

Štiri "back" vokalistke.

Osem kitaristov.

Šest basistov.

Trije bobnarji.

Dva klaviaturista.

Ena "ful" dobra vokalna skupina.

Vsako leto se združimo stari mački in novi člani z izkušenimi mentorji v neprekosljivo, ustvarjalno ekipo mladih glasbenikov. Rezultat so nepozabni koncerti in nastopi:

→ koncert na ŠTUK-u med izbranimi skupinami ŠOUROCK natečaja,

→ glasbeno-scenska predstava AMY/Tribute to Amy Winehouse/ v Stari dvorani SNG Maribor in Narodnem domu,

→ sodelovanje s šolskimi "filmarji" na snemanju filma LAJF ZA TRETJO!,

→ nastop na odprtem odru Art kampa na Festivalu Lent,

→ nastop na kariernem sejemu v dvorani Tabor,

→ koncert na decembrskem festivalu Vilinsko mesto v Vetrinjskem dvoru,

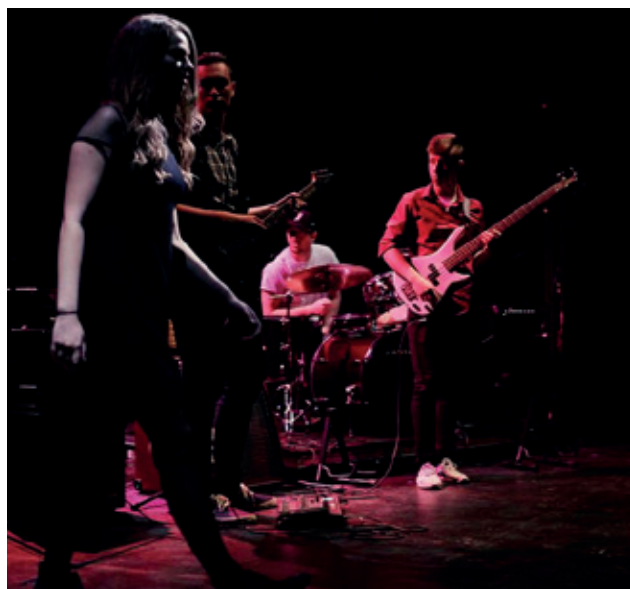
→ koncert v Dijaškem domu Maribor,

→ nastopi na skoraj vseh šolskih prireditvah in še kje ...

Vadimo in družimo se v opremljeni glasbeni učilnici na šoli, kjer preigravamo svetovno znane pop in rock skladbe. Največji izziv pa je pisanje avtorskih besedil in glasbe. Štiri „komade“ smo že posneli v profesionalnem studiu, kar nekaj jih še pripravljamo. Izdaja samostojnega albuma je letošnji velik izziv in cilj.

Pod budnim očesom naše neutrudne motivatorke in "šoferja", Alje Šulić, prof., deluje mlada ekipa mentorjev, ki jo sestavljajo: Vid Turica in Filip Vadnu (kitara in bas), Žan Hauptman (solo petje) in Karlo Petrović (bobni).

Pridružite se nam, ne bo vam žal!

Filmska ekipa

Uroš Barušič, 3. f

Filmski ekipi sem se pridružil že v prvem letniku, in sicer v sklopu OIV ur v šolskem letu 2015/2016. V prvem letniku oziroma moje prvo srednješolsko leto v skupini nismo bili najbolj produktivni. Čeprav z začetkom nisem bil zadovoljen, sem se naslednje leto v skupino ponovno vpisal. Med

mojim obiskovanjem drugega letnika smo dobili boljše mentorje z veliko več znanja in izkušenj. Na ravnateljevo željo smo posneli predstavitveni film za našo šolo (Lajf za tretjo) in se z njim prijaviли na mladinski filmski festival Zoom, na katerem smo med več kot 500 prijavljenimi z vsega sveta dosegli zavidljivo 9. mesto. Še isto šolsko leto smo se na željo mag. Vladka Horvata, profesorja zgodovine, lotili dokončanja projekta Gradovi ob Dravi, ki so ga začeli že naši predhodniki. V njem smo predstavili gradove v Sloveniji, in sicer gradove ob reki Dravi. Lotili smo se tudi pisanja scenarija za naš novi film, ki smo ga posneli v mojem tretjem srednješolskem letu. Čeprav so snemalni dnevi naporni in trajajo dolgo, se imamo na njih lepo.

Čeprav ne boli, sladkorna bolezen ni blaga

Miha Horvat, 1. d

Zveza društev diabetikov Slovenije že devetnajst let organizira tekmovanje osnovno- in srednješolcev v znanju o sladkorni bolezni. Na tem tekmovanju sem sodeloval že štirikrat, vendar letos prvič kot srednješolec. Tekmovanje poteka na šolski in državni ravni. Da bi se lahko udeležil državnega tekmovanja, se moraš uvrstiti med najboljše tri tekmovalce na šolskem tekmovanju. Znanje, pridobljeno na pripravi na tekmovanje, mi pomaga, da lažje razumem tiste, ki to bolezen že imajo, ter da znam ravnati tako, da sam te bolezni ne bi dobil.

Večina ljudi ve, da je sladkorna bolezen kronična, nenalezljiva bolezen. Razlikujemo več tipov sladkorne bolezni. Sladkorna bolezen tipa 1 so včasih imenovali otroški diabetes, saj so obolevali le otroci. Danes ni več tako. Zbolijo lahko tudi starejši. To je avtoimuna bolezen, za katero še ne poznajo vzroka. Propadati začno beta celice trebušne slinavke, ki proizvajajo hormon inzulin. Bolezen se pojavi nenadoma. Bolnik si mora vse življenje injicirati inzulin.

Sladkorna bolezen tipa 2 so včasih imenovali starostni diabetes. Pred štiridesetimi leti so obolevali res samo starostniki, pred dvajsetimi leti že štiridesetletniki, danes imajo diabetes tipa 2 že nekateri otroci in mladostniki. Zakaj se je starostna meja tako znižala? Sladkorna bolezen tipa 2 imenujejo tudi bolezen izobilja. Res je, da je diabetes tipa 2 genetsko pogojena bolezen. Prav tako pa drži, da se bolezen pojavi pri ljudeh, ki tehtajo preveč, se premalo gibljejo ter se nezdravo prehranjujejo. To pomeni, da lahko sladkorna bolezen tipa 2 preprečimo. Nujno je, da se vsaj eno uro na dan zmerno do intenzivno gibljemo ter da poskrbimo za uravnoteženo zdravo prehrano.

Pred nekaj dnevi sem v kavarni opazoval mamico z malčkom. Njej je natakarica postregla kavo, malčku pa plastenko ledenega čaja. Nato je mamica začela v rokah mečkati vrečko sladkorja in previdno odmerjati količino sladkorja v kavo. Odmerila je polovico vsebine vrečke, to je dva grama in pol. Sklepal sem, da ženska ve, da sladkor škodi, pa vendar je malčku naročila pol litra ledenega čaja, v katerem je raztopljenih petdeset gramov sladkorja. Tako piše tudi na deklaraciji. Da, pravilno ste prebrali. V pol litra ledenega čaja je sladkorja kar za enajst vrečk.

Ob tem sem se spomnil, da je leta 2015 potekala anketa o tem, koliko in kako pogosto pijejo

Količina sladkorja v 5 dl brezalkoholne pijače

Vir: Horvat, M. 2015. Naj voda zmaga. Mladi za napredek Maribora 2015. Raziskovalna naloga.

Količina sladkorja v 2 dl sadnega nektarja

Vir: Horvat, M. 2015. Naj voda zmaga. Mladi za napredek Maribora 2015. Raziskovalna naloga.

mladostniki pijače z dodanim sladkorjem. Sodelovalo je 41 držav iz Amerike, Azije in Evrope. Slovenski mladostniki so zasedli prvo mesto! Pa tega prvega mesta nismo prav nič veseli! Pogosto pitje omenjenih pijač povzroča debelost, debelost pa lahko vodi tudi do pojava sladkorne bolezni tipa 2.

Zato tudi šole, ki vključujejo v jedilnik bio jabolčni sok iz jabol ekološke pridelave, ne nudijo svojim otrokom zdravih malic. V dveh decilitrih tega soka je petindvajset gramov sladkorja. Ne poznam mame, ki bi si kavo sladkala s petimi vrečkami sladkorja.

Zaskrbljujoče je, ko v velikih trgovskih centrih preštevam ljudi, ki stojijo v vrsti, da bi kupili smuti. Tudi dvajset sem jih že naštel. Vem, da smuti ne sodi v zdravo uravnoteženo prehrano. Zmleto sadje ima visoko glikemično obremenitev, saj je v sto gramih jedi kar 60 gramov razpoložljivega sladkorja. Tolikšna količina zaužitega sladkorja zelo poviša količino glukoze v krvi, kar škodi žilam, čeprav nič ne boli.

Sladkorna bolezen ne boli. Bojimo se njenih poznih zapletov, ki se pojavijo čez nekaj let. Najpogostejše se pojavijo hude okvare vida, tudi slepota. Pogosto odpove delovanje ledvic. Pojavi se diabetično stopalo, to je stopalo, ki ni občutljivo ne na dotik, ne na vročino. Rane na stopalu se ne celijo, tkivo odmre, potrebna je amputacija.

In kaj boste storili vi?

Geografsko tekmovanje na Tretji

Nino Jusufović, 4.d

Tudi v šolskem letu 2016/2017 je na III. gimnaziji Maribor potekalo tekmovanje iz znanja geografije, ki ga je razpisal Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Na tekmovanju smo sodelovali večinoma dijaki tretjih letnikov, bilo pa je tudi nekaj dijakov nižjih letnikov. Pred tekmovanjem smo imeli še priprave. Večinoma smo se pripravljali na praktični del tekmovanja.

Tekmovanje je sestavljeno iz dveh delov: a) iz praktičnega dela: preverja se znanje osnovne uporabe geografskih pripomočkov; b) iz teoretičnega dela, ki temelji na člankih, ki jih je potrebno prebrati in preučiti. Za geografsko tekmovanje je potrebno tudi logično razmišljanje, s katerim dijaki rešujemo geografske, naravne in družbene probleme.

Tekmovanje je bilo zelo zanimivo, predvsem praktični del, pri katerem smo se naučili veliko novih stvari.

Živeli smo z generalom Maistrom

mag. Vladko Horvat

Vojaški plašč, kapa, opasan s sabljo, to je bil general Rudolf Maister. Vsako leto za to, da ne utone v pozabo, nekaj slovenskih šol iz krajev, ki so povezani z generalom, pesnikom, umetnikom, organizira kviz o poznavanju življenja in dela tega velikega Slovenca, domoljuba.

III. gimnazija Maribor si šteje v veliko čast, saj so na kvizu lansko šolsko leto sodelovali tudi naši dijaki. Barve šole so zastopali Lucija Praznik, Tomaž Arih in Benjamin Plotajs. Zagnano so se poglobili v življenje vojaka, pesnika in umetnika Rudolfa Maistra. Kviz je potekal novembra 2016 na Poljanski gimnaziji v Ljubljani.

Izjemen kviz, nepozabno srečanje in druženje!

Dogajalo
se je

Skodelica kave za popotnico v življenje

Marija Frangež, prof.

Človek je velikokrat ujet v začarani krog želja in obveznosti, ko razmišlja o prihodnosti. Takrat se ne sme predati, zbrati mora pogum, se poglobiti vase, prisluhniti srcu in slediti sanjam. Ta pot ni lahka, vendar na svetu nismo sami, prijazen nasvet in spodbudna motivacija sta na voljo skoraj na vsakem koraku. To spoznanje nam začne odpirati nova obzorja.

Fotografska razstava Boštjana Bračiča je dijakinjam in dijakom ter kolektivu III. gimnazije Maribor zagotovo širila in bogatila obzorja, razkrila veliko zanimivega o portretirancih, iskanju sreče, uspeha, smisla in o življenju nasploh.

Razstavo smo otvorili 27. marca 2017 in jo gostili ves teden. Ob črno-belih portretih (Feri Lainšček, Vlado Kreslin, Adi Smolar, Dejan Zavec, Nina Pušlar, Bojan Križaj, Ivo Boscarol, Svetlana Makarovič, Petra Majdič, Gojmir Lešnjak Gojc, Bojan Moroševič, Nuša Lesar, Ana Lukner, Benka Pulko, Bine Volčič, Zvezdana Mlakar, Tadej Toš in drugi) si je obiskovalec nadel slušalke in prisluhnil zgodbam portretirancev, ki so zgled ali nasvet ne samo mladim, ampak vsem ljudem, ki cenijo uspeh kot plod trdega dela in znajo biti hvaležni za življenjske modrosti, jih občudovati in spoštovati.

Evropski dan jezikov

Dijakinje 3. a: Nina Kotnik, Lara Vogrinc in Špela Čakš

V okviru evropskega dneva jezikov smo se 26. 9. 2017 dijaki III. gimnazije ponovno sprehodili po mariborskih ulicah in nagovorili mimoidoče. K pogovoru smo poskušali vzpodbuditi Mariborčane kot tudi tujce v jezikih, ki se jih učimo v šoli. Na izbiro smo imeli angleščino, nemščino, španščino, francoščino in italijanščino. Kljub sramežljivosti mnogih sogovornikov nam je naše poslanstvo izvrstno uspelo, saj smo skupaj vzpodbudili več kot 100 ljudi h govorjenju tujega jezika, nekateri pa so po pogovoru privolili še v fotografiranje.

Dan jezikov se nam zdi izvrstna priložnost, da prenesemo naučeno znanje v govor vsakdanjega življenja, da mimoidoče naučimo kake nove besede ali fraze v tujem jeziku ter se hkrati neizmerno zabavamo.

Ob 100. obletnici oktobrske revolucije

Tine Strmšek, prof.

**Z odprtja razstave ob stoletnici
oktobrske revolucije v mariborski
Univerzitetni knjižnici**
Foto: Igor NAPAST

Priložena fotografija je vzeta iz Večera, 8. 11. 2017, str. 5.

Nekaj dijakov naše šole se je udeležilo znanstvenega srečanja na tematiko ruske oktobrske revolucije. Srečanje je bilo v sklopu širšega programa prireditev ob 100. obletnici oktobrske revolucije, ki so ga skupaj organizirale štiri mariborske ustanove: Mariborska knjižnica, Sinagoga Maribor, Univerzitetna knjižnica Maribor in Raziskovalna postaja ZRC SAZU Maribor.

Znanstveno srečanje je bilo na dan 100. obletnice revolucije, 7. 11. 2017, v prostorih Univerzitetne knjižnice Maribor. Na tem srečanju so številni ugledni gostje iz različnih znanstvenih področij imeli krajša predavanja na tematiko oktobrske revolucije. V sklopu znanstvenega srečanja je bila tudi otvoritev potujoče razstave, ki predstavlja slovenske poglede na oktobrsko revolucijo in državljansko vojno v Rusiji.

Dijaki so bili navdušeni, saj so zanimiva predavanja osvetlila revolucijo in tedanje dogajanje iz različnih zornih kotov, pridobili pa so tudi številna nova spoznanja, ki jim bodo koristila v šoli kot tudi v življenju.

Vzgojiteljada v Rudolfovem

Kaja Kmetič, 4. av

Leto je naokoli in spet je prišel dan, ko se srečamo prihodnje vzgojiteljice in prihodnji vzgojitelji, učitelji in ravnatelji vseh vzgojitelskih šol iz cele Slovenije. Lahko bi rekli, da gre že za tradicionalno srečanje.

Tokrat smo se družili na Srednji gradbeni, lesarski in vzgojitelski šoli Novo mesto ali kot bi rekli naši zgodovinarji, v Rudolfovem. Bili smo del celoletnega projekta novomeške občine – Rudolfovo 2017. Ime je projekt dobil po Rudolfu IV. Habsburškem, ki je imel leta 1365 ključno vlogo pri nastanku Novega mesta. Tema srečanja je bila zgodovinska, zato smo se dijakinje in dijaki za en dan prelevili v coprnice in coprnike. Dan je bil čarovniško pester. Bili smo zelo tople sprejeti. Razdelili smo se v več skupin, tako da se je vsak izmed nas lahko preizkusil v eni čarovniški delavnici. Izdelovali smo čarovniške kostume in pripravili modno revijo, coprniki izrekom v slovenskem in angleškem jeziku poiskali namene in učinke, pripravili zabavne igre za čarovniški prosti čas, v kotlu pripravljali različne zvarke in izrezovali coprnike buče, v glasbenem laboratoriju ustvarjali temne coprnike zvoke ter z orientacijskim pohodom lovili coprnice po Novem mestu. Prav tako smo se preizkusili v izdelavi kratke dokumentarno-zabavne animacije o Rudolfu IV. Habsburškem, ves čas pa so nas spremljali člani novinarskega krožka, ki so fotografirali delo po delavnicah, nas opazovali in intervjuvali za končno glasilo o Vzgojiteljadi v Rudolfovem, ki je izšlo nekaj dni po našem druženju. Sledila je zaključna predstava, v kateri smo sodelovali tudi gostujoči dijaki, in je prikazovala večno nasprotje med svetlobo in temo. Po končanem uradnem delu smo se poslovili od novih prijateljev in se počasi odpravili proti oddaljenemu Mariboru. Odhajali smo z lepimi mislimi, vtisi, spomini in sanjami. Očitno nas je čaranje zelo izmučilo, saj smo večji del poti prespali.

Namen vzgojiteljade ni bil samo, da bi spoznali Rudolfovo in coprnice. Spoznali smo tudi vrstnike iz cele Slovenije, mlade, ki nas veseli enaki poklic, ki imamo podobne interese, želje, načrte za prihodnost ... Izmenjali smo izkušnje, mnenja, debatirali smo o učni snovi, profesorjih, maturi, predstavili smo različne šole, kraje, od koder prihajamo, načine dela ...

Skratka: ko se srečamo prihodnje vzgojiteljice in prihodnji vzgojitelji, ni nikoli dolgčas. Če pa se prelevimo še v čarovnice in čarovnike, pa si pričramo še pravo zabavo.

Coprniki pozdrav in nasvidenje prihodnje leto v Ormožu!

Mi na Poljskem

Tristan Hudales, 3. d, in Amalija Bregar, 3. cv

Naša gimnazija je že tretje leto organizirala izmenjavo s poljskimi dijaki iz Gliwic. Pri tem sodelujemo z II. gimnazijo Maribor in Gimnazijo in srednjo kemijsko šolo Ruše. Izmenjave so se poleg dijakov III. gimnazije Maribor (bilo nas je sedem) letos udeležili še trije dijaki iz Gimnazije in srednje kemijske šole Ruše s profesorico. Skupne priprave na izmenjavo so bile precej živahne, priporočljivo je dobro znanje angleščine.

Na pot smo se odpravili en teden pred jesenskimi počitnicami, tako da "hopsasa, tralala, pouka prosta dva tedna sta bila ". Po desetih urah potovanja smo prispeli na Poljsko. Prvi vtisi: prijetna dežela, prijazni ljudje.

Naš urnik je bil dodelan; v dopoldanskem času smo imeli delavnice in predstavitve Maribora in Gliwic, Slovenije in Poljske v šoli, nato smo si znamenitosti Gliwic ogledali še "v živo". Popoldnevi so bili zares zabavni, saj smo jih preživljali z dijaki s Poljske v njihovih čajnicah, kavarnah, picerijah, trgovskih centrih ... Bilo je res "mega".

Po Amalijinem dnevnem zapisu:

Ponedeljek, 23. 10. 2017

Prvi dan v šoli se je začel s spoznavnimi igrami. Dijaki s Poljske so nam predstavili svojo državo, njene znamenitosti in mesto Gliwice. Po malici smo si ogledali mesto. Gostitelji so nam razkazali mestni park, mestno središče in spomenike. Nato smo se vrnili v šolo na kosilo. Popoldne smo se odpravili v bližnje mesto Katowice (pol ure vožnje z vlakom).

Torek, 24. 10. 2017

Dijaki so nam ponosno predstavili zgodovino Poljske. Sledile so naše predstavitve Slovenije, Maribora in naših šol. Po malici

Mednarodna izmenjava s Poljsko

smo se odpravili v židovski center, kjer so nam predstavili njihovo kulturo. Ogledali smo si tudi radijsko postajo Radio Station Tower, ki je botrovala začetku 2. svetovne vojne. Po kosilu smo se odpravili na bowling, nato na biljard ter seveda zaključili večer z ogledom Gliwic ponoči.

Sreda, 25. 10. 2017

Izlet v Krakow. Na poti smo se ustavili v Auschwitz-Birkenau. Barake, v katerih je bilo med drugo svetovno vojno okoli 400 Židov, postavljene pa so bile le za 20 konj, in spomenik žrtvam taborišča pričajo o grozotah druge svetovne vojne. V Krakowu smo si ogledali mestno središče ter podzemni arheološki muzej – Podziemia Rynku, ki razkriva zgodovino mesta. Ko smo se vrnili v Gliwice, smo se srečali na mali hišni zabavi, kjer smo poslušali (slovensko, poljsko in angleško) glasbo ter igrali igrice.

Četrtek, 26. 10. 2017

Jutro se je začelo z delavnico v šoli. Iz gline smo oblikovali različne posode, kar je bilo zelo zabavno. Naučili smo se poljsko ljudsko pesem in se udeležili angleškega dneva. Tekmovanje z glasbenimi in literarnimi točkami je potekalo med dvojicami, sestavljenimi iz dijaka s Poljske in dijaka iz Slovenije. Zmagovalni par je dobil knjigo zgodovine Velike Britanije in Irske ter 10 pod slušalke. Po malici smo se odpravili v Palm House, rastlinjak, odprt za javnost, ki predstavlja odmik iz mesta v svet rastlin in živali.

Zvečer smo imeli poslovilno zabavo s praznovanjem rojstnega dne, kar je bil enkratni zaključek naše izmenjave.

Petek, 27. 10. 2017

Odhod v Maribor.

Imeli smo se zelo lepo in prepričana sva, da bi nas večina to izkušnjo želela ponoviti. Prihodnjim dijakom naše gimnazije močno priporočava udeležbo na mednarodni izmenjavi, saj so taka doživetja nepozabna.

Poljaki pri nas

Nika Dovečar

Z velikim navdušenjem smo po dolgem polletnem čakanju aprilsko nedeljo 2017 končno dočakali naše poljske prijatelje. Začelo se je naše nepozabno druženje.

1. dan – izlet v Ljubljano

Zjutraj smo se odpravili v našo prestolnico. Vozili smo se z ladjico po Ljubljanici, kjer smo bili deležni plovbe v angleščini, odkrivali smo znamenitosti v centru mesta, svoje možgane preizkušali v Muzeju iluzij, se ustavili na pici (brez obiska kavarne Cacao ni šlo), poslali razglednice na Poljsko in pili kavo v znamenitem Nebotičniku s čudovitim razgledom na Ljubljano. Poljski dijaki so bili navdušeni nad mestom. Seveda smo se na poti domov morali ustaviti na Trojanah in si privoščiti krofe. Ko se je dan prevesil v noč, je sledilo odkrivanje Maribora ponoči. Več vam ne izdam ...

2. dan – izlet v Prekmurje

Z dijaki Gimnazije in srednje kemijske šole Ruše so se naši gostje odpravili v Prekmurje, kjer so uživali. Ponovno so okušali slovenske sladice in prekmurska gibanica jih je prevzela. Obiskali so grad Grad, največji grad v Sloveniji, grad s 365 sobanami.

3. dan – dan na Gimnaziji in srednji kemijski šoli Ruše

Ker so v izmenjavi sodelovali tudi dijaki iz Ruš, smo ta dan preživel na njihovi šoli. Poljskim vrstnikom smo predstavili našo domovino, kviz o njej (da smo ugotovili, če so se kaj naučili). Odlično so se odrezali. Nato smo se podali v kemijski laboratorij in izvedli nekaj zanimivih kemijskih poizkusov. Bilo je drugače, nevsakdanje, tako zanimivo, da smo si ožgali lase. Seveda smo se tudi športno udeleževali. Odpravili smo se na bližnji bazen, kjer imajo rusko kegljanje,

in se pomerili v ekipah. Popoldne so na II. gimnaziji Maribor otvorili Spring festival. Naši obiskovalci so se predstavili s tradicionalnim poljskim ljudskim plesom.

4. dan – Spring festival delavnice na Drugi

V sklopu Spring festivala so potekale različne delavnice, kamor smo se prijavili glede na svoje zanimanje. Tukaj smo sodelovali tudi dijaki iz drugih držav, ki so sodelovale na Spring festivalu. Zvečer smo si ogledali muzikal Alice v čudežni deželi. Prevzel je vse, Poljaki pa kar niso mogli verjeti, kaj zmorejo dijaki naših šol.

5. dan – zaključek festivala

Še zadnji dan smo se odpravili na delavnice in vadili za zaključno prireditev, na kateri smo kasneje pokazali, kaj smo pripravili na delavnicah. Vsak je svojo točko prikazal v amfiteatru in požel svoj trenutek slave. Zvečer pa – šolski ples v stilu Hollywooda in – "rdeča preproga". Prelevili smo se v hollywoodske zvezdnike in uživali do jutra.

6. dan – težko slovo

S solzami v očeh in v upanju, da se čim prej vidimo, smo se poslovili. Naši dnevi druženja so prehitro minili. Prijateljske vezi med nami so se še poglobile. Postali smo res dobra poljsko-slovenska klapa. Obljubili smo si, da bomo skupaj proslavili naš uspešen zaključek šolanja in odkrivali nove svetove.

Naše druženje je bilo res nekaj posebnega. Spoznali smo ljudi iz tuje države, s katerimi smo postali dobri prijatelji. To so spomini, ki bodo ostali za zmeraj. Verjamem, da jih bomo skupaj ustvarili še veliko. Hvala, Poljska!

Bela Ljubljana

Tadej Roškarič, Igor Zobovič in Patricija Peklar, 3. b

Tudi letos smo se tretji letniki, tako kot že nekaj let zapored, v okviru jesenskega dela obveznih izbirnih vsebin odpravili v Ljubljano, kjer smo si v sklopu projekta Državljska kultura, ki ga koordinirata mag. Dušan Rojko in Mojca Fajt, prof., ogledali slovenski parlament, jedro Ljubljane in na Vrhniki domačijo slovenskega pisatelja in dramatika Ivana Cankarja.

Naš prvi cilj je bil hram slovenske demokracije. Tam zaposleni nam je prijazno razkazal prostore slovenskega parlamenta, med drugim tudi največjo dvorano, v kateri potekajo glavne seje Državnega sveta, ter dvorano, v kateri potekajo zborovanja Državnega zbora. Ogledali smo si tudi zelo zanimivo sliko, ki se razprostira po vseh štirih stenah ene izmed dvoran v notranjosti parlamenta in prikazuje zgodovino naših očetov, vse od začetka slovenstva pa do naše pomembne prelomnice, osamosvojitve. Priložnost smo imeli tudi pogovoriti se s tremi slovenskimi poslanci, živečimi v naši relativni okolici, ki so predstavili

svoje delo, s katerim kreirajo našo prihodnost, in z veseljem odgovorili tudi na naša vprašanja. Po ogledu parlamenta je sledil vodeni ogled prestolnice naše države. Ogledali smo si: Kongresni trg, Plečnikovo Narodno in univerzitetno knjižnico, Židovsko ulico, Mestno hišo, Slovensko cerkev, Tromostovje in druge pomembnejše ljubljanske znamenitosti. Med ogledom z vodičem, domačinom, je beseda nanesla tudi na nogomet in vodič se je pošalil iz večnega rivalstva med Mariborom in Ljubljano. Kaj hitro smo ta pogovor zaključili, saj smo mu mi kot šola, ki je najbližja mariborskemu nogometu, povedali, da je bila "njihova" Olimpija, za razliko od "našega" Maribora, tolikokrat v Ligi prvakov kot je dvignjenih prstov v zaprti pesti.

V popoldanskem času je na naši ekskurziji ostala le še ena postojanka, in sicer rojstna hiša slovenskega pisatelja, največjega slovenskega dramatika, Ivana Cankarja. Izvedeli smo veliko novih in zanimivih dejstev o mojstru pisane besede in si zraven notranjosti njegove domačije ogledali še cerkvico Svete Trojice na hribu nad Cankarjevo domačijo v Vrhniki.

Po napornem, a nadvse poučnem dnevu smo se na poti v Maribor ustavili še v Trojanah, kjer smo si privoščili izvrstne trojanske krofe. V poznih popoldanskih urah smo se pripeljali do naše »Tretje«, polni novih spoznanj in navdušenja nad dnevom, ki je bil za nami.

Dosežki naših dijakov

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni:

Miha Horvat in Katja Škrlec, zlato priznanje,
Alen Zorko, srebrno priznanje

Območno geografsko tekmovanje

Kristijan Županič

Državno tekmovanje iz zgodovine – Industrializacija v 19. stoletju

Nuša Emeršič, Uroš Barušič in Mihael Šmirmaul

Državno tekmovanje iz znanja nemščine – srebrna priznanja:

Andreja Cvernjek, Mitja Perko
Nuša Audič Bratec,
Martina Štelcer, Tadej Roškarič

Zlato priznanje iz logike: Igor Zobovič

Nagrajenci z literarnega področja na šolskem Prešernovem natečaju 2016/2017:

Sergej Črnčec,
Lara Golež,
Žak Špandl,
Klara Knuplež,
Tadej Roškarič,
Špela Čakš,
Nikolet Červek,
Mia Sara Gril,
Urša Meier,

Prešernove nagrade z likovnega področja na šolskem Prešernovem natečaju 2016/2017:

Nina Purg,
Špela Štrucl,
Sara Gradišnik,

Prešernove nagrade z glasbenega področja na šolskem Prešernovem natečaju 2016/2017:

Eva Ragolič,
Sara Gradišnik,
Mia Sara Gril,
Gašper Ambrožič,
Klara Klasinc Brglez.

Šport – ekipni dosežki

2. mesto na državnem prvenstvu v košarki – dijakinje: Tina Cvijanović, Teja Črešnik, Tjaša Galič, Mojca Marušič, Nika Belšak, Maja Purg, Kaja Hostnik, Ksenja Hribljan, Valentina Ribič in Staša Anders.

2. mesto na področnem prvenstvu ekipne atletike – dijakinje:

Nika Boštjančič, Pia Piberl, Špela Gonza, Ksenija Hribljan – štafeta 4 x 100 m-

Državno prvenstvo v atletiki za posameznike – 7. mesto

Šport – dosežki posameznikov

Janin Žnuderl, je postal **evropski mladinski prvak v taekwon-doju** na prvenstvu, ki se je odvijalo v Bolgariji (Sofija).

Alen Preložnik: **1. mesto na svetovnem prvenstvu v kickboxu** (starejši kadeti) v Italiji (Rimini) leta 2014

Tilen Ajhmajer: **državni prvak v borilnih veščinah**

Špela Gonza, dijakinja je osvojila **3. mesto na državnem prvenstvu v krosu** za dijakinje.

Državno prvenstvo v judu za dijake in dijakinje: Nika Šlamberger – **2. mesto.**

Anja Sakač, **taekwon-do:**

Anja Sakač je na evropskem prvenstvu v Bolgariji (Sofija) v **taekwon-doju** osvojila **3. mesto v ekipnih borbah** – mladinke.

Anja Sakač je dosegla **1. mesto v borbah mladinke** do 50 kg na taekwondo spirit open Budapest 2017.

V mestu Eindhoven na Nizozemskem je osvojila **2. mesto** v borbah v kategoriji do 50 kg in **3. mesto** v ekipnih borbah.

25. 2. 2017 pa je na mednarodnem tekmovanju ROMA OPEN dosegla **2. mesto** v borbah v kategoriji mladinke do 52 kg.

Jaka Čas: veslanje – **najperspektivnejši športnik Maribora**

Celovec – zibelka slovenstva

Sara Beričič in Laura Jurgec, 4. d

V ponedeljek, 2. oktobra 2017, smo se dijaki 4. letnikov III. gimnazije Maribor, ki smo si izbrali zgodovino na maturi, odpravili na ekskurzijo v Celovec. Še pred tem smo dobili nalogo: vsak je moral pripraviti referat, ki ga je moral predstaviti na ekskurziji. Pot do Celovca je potekala ob reki Dravi, peljali smo se mimo nekaterih koroških krajev, kot sta Radlje ob Dravi in Dravograd. Na Viču smo prečkali slovensko-avstrijsko mejo in nadaljevali pot proti Gosposvetskemu polju, kjer so se začeli prvi ogledi. Ogledali smo si vojvodski prestol in cerkev Gospe Svete. Iz predstavitev referatov smo izvedeli veliko zanimivih stvari, med njimi, kako so ustoličevali karantanske kneze in kasneje tudi koroške vojvode. Po ogledu cerkve Gospe Svete smo se odpravili do ostankov Krnskega gradu, ki je bil središče Karantanije. Nato smo prispeli v Celovec, kjer smo si ogledali knežji kamen, ki ima za Slovence prav poseben zgodovinski in kulturni pomen. Sledil je prosti ogled mesta. Po odhodu iz Celovca smo se peljali tudi okoli Vrbskega jezera, nato pa smo krenili proti domu.

V večernih urah smo se vrnili v Maribor. Pridobili smo mnogo novega znanja, ki nam bo zagotovo pomagalo tudi pri opravljanju mature.

Na Solnograškem

Klemen Korže, 2. a

Bližal se je konec šolskega leta. Večina dijakov je imela že pridobljene vse ocene. Vsi tisti, ki smo si za ekskurzijo izbrali ogled Salzburga, smo ekskurzijo že nestržno pričakovali.

Odhod je bil zgodaj zjutraj, okoli pete ure. Vsi, še močno utrujeni, smo se skobacali na avtobus in se odpravili proti meji. Ko smo jo prestopili, nas je nagovorila vodička iz agencije Galileo. Bila je zelo zgovorna in ni ji zmanjkalo snovi, o kateri nam je z užitkom razlagala. Sprva nam zaradi zaspanega vzdušja ni najbolj ugajala, vendar smo se nanjo navadili. V dveh dneh ekskurzije smo se prav zaradi nje naučili ogromno novega.

Čas je hitro bežal in že smo bili na prvem cilju. Najprej smo si šli ogledat zelo znani rudnik soli, Hallein. Sprva smo se peljali z vlakcem, nato smo gledali film o pridobivanju soli, naposled pa še raziskali rudnik. V rudniku smo se peljali z ladjico. Bilo je izjemno zanimivo. Po ogledu smo svojo pot nadaljevali v Salzburgu. Tam smo se sprehajali po najbolj znani salzburški ulici Getreidegasse, kjer se je rodil Wolfgang Amadeus Mozart. V tem

delu mesta smo malicali. Ogledali smo si še notranjost prelepe bazilike in več salzburških trgov. Zvečer smo se nastanili v zelo modernem mladinskem hotelu. Naslednji dan smo že vihrali naprej in peš odšli na dvignjeno vzpetino v centru mesta, kjer stoji salzburški grad. Ogledali smo si njegovo notranjost in z njegovih stolpov občudovali velikost in lepoto mesta. Pogledali smo si še manjši ostanek tamkajšnjih katakomb. Zadnja stvar v mestu pa me je najbolj navdušila. Šli smo v naravoslovni muzej Haus der Natur, ki je ogromen. Ima več nadstropij in vsako temelji na drugačni tematiki. Najbolj me je prevzela soba, kjer je ogromno nevsakdanjih športnih rekvizitov, in slehernega izmed njih sem lahko preizkusil.

Naš izlet se je počasi bližal koncu. Ostal nam je le še ogled muzeja Red Bullovih hangarjev in njihovih prevoznih sredstev, kot so športni avtomobili, letala in podobno. Ta dva dneva mi bosta še dolgo ostala v spominu, saj sem spoznal veliko novega, prav tako pa sem se v družbi sošolcev počutil prečudovito.

Najtemnejša stran človeške zgodovine – Auschwitz

Mihael Šmirmaul, 4. e

V sredo, 25. oktobra 2017, zgodaj zjutraj smo se dijaki štirih slovenskih gimnazij odpravili na 700 kilometrov dolgo pot v Krakow. Ekскурzija je bila organizirana in izvedena na pobudo g. Janeza Deželaka, predsednika Taboriščnega odbora Auschwitz pri Zvezi združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, in profesorice Daše Deželak Obrč s Škofijske klasične gimnazije Ljubljana. Organizirana je bila že drugič. Letošnji povod za ekskurzijo je 75. obletnica najhujšega nacističnega nasilja na Slovenskem Štajerskem. Tega leta je bilo ubitih največ talcev, ukradenih največ otrok in v Auschwitz odpeljanih največ ljudi iz Slovenije. Zgodil se je tudi največji posamični transport iz Slovenije v Auschwitz. Ekскурzija tako ni bila namenjena odkrivanju urbanih lepot dežele Poljakov, temveč je bil glavni namen ekskurzije obisk najbolj zloglasnega koncentracijskega taborišča vseh časov, Auschwitza.

Prvi dan dvodnevne ekskurzije je potekal bolj sproščeno. Zraven naporne avtobusne vožnje smo si dijaki z negotovim občutkom, kaj bo prinesel jutri, ogledali središče drugega največjega poljskega mesta s tipičnim srednjeevropskim videzom in ponosom mogočnih starih zgradb.

Tako se je v ranih urah drugega dne pod zloglasnim napisom, ki je pred dobrimi 70 leti vlival najmanjše upanje v taboriščnike, ki so v obupu verjeli boleči ironiji tega napisa, v tišini, ki je izrazila več kot kakršnakoli beseda, sprehodila skupina dijakov. Pot nas je vodila skozi muzejsko preurejene barake. Vsaka od barak je pripovedovala svojo zgodbo trpljenja. Človeški lasje, fotografije umorjenih, prazne konzerve ciklona B., krtače za lase, kovčki, oblačila.

Vsakdanje stvari, vsaka s svojim lastnikom in s svojo zgodbo, obsojene sicer na večno pozabo. Ogledali smo si tudi edini ohranjeni krematorij ter celotni kompleks Auschwitz-Birkenau.

V taborišče je bilo v času druge svetovne vojne pripeljanih tudi 63.000 Slovencev. 12.000 se jih ni nikoli vrnilo. Imeli smo to srečo, da je bila z nami tudi ena izmed nekdanjih taboriščnic, 92-letna Primorka Sonja Vrščaj, ki je na ekskurziji z nasmehom na licu govorila o svoji zgodbi v taborišču smrti.

Na ekskurziji se je večkrat pojavilo vprašanje, ali se kaj tako nečloveškega kot je holokavst lahko ponovi danes. Kljub raznolikosti mnenj dijakov je bilo lahko razbrati, da večina misli, da se takšno grozodejstvo v 21. stoletju ne bi moglo zgoditi. Posamezniki govorijo, da je zgodovina učiteljica življenja oziroma bi to naj bila. A vedno bolj, ko spoznavam svet in začenjam razumevati določene družbene procese, se mi zdi, da se človek iz zgodovine ni naučil ničesar in je obsojen na ponavljanje istih, samouničujočih napak.

Se je pa po drugi svetovni vojni družba začela spreminjati. Po generaciji multikulturalizma smo dosegli družbeni napredek. Skušamo zagotavljati enakost na delovnem mestu, v šolski kurikulum vključujemo različne poglede, mlade učijo strpnosti do drugih narodov in ras ter sprejemanja raznolikosti v družbi. Vendar pa se pod tanko plastjo pod površjem nahaja divjina, v kateri najdemo ignoranco in nezaupanje. Če nam je vseč ali ne, sta ignoranca in nezaupanje na pohodu, ki je zajel vso zahodno civilizacijo. Pohod, ki ga najboljše zaznamuje politično

in družbeno dogajanje čez lužo. Vsi smo že slišali za angleški pregovor. Ignoranca je v porastu tudi med mladimi, ki smo nedvomno šibek del družbe, s katerim je lahko manipulirati.

Ogromno nam je bilo že v zelo zgodnjih fazah življenja dano, praktično vse, kar smo si zaželeli. Zato mnogi še zdaj ne znajo ceniti tega, kar imamo. Večini od nas se streha nad glavo, izobrazba in hrana na krožniku zdijo samoumevne. Živimo v relativno varni predalpski državi, kjer prevladuje sovraštvo do človeka, ki ne misli enako kot ti pred sovraštvom do človeka druge rase ali narodnosti. Velikokrat se ne zmenimo za grozodejstva, ki se v tem trenutku dogajajo po svetu, ker mislimo, da so tako daleč, da na nas pač nimajo vpliva. Dogodki, kot so pozabljeni vojna v Jemnu, velikokrat tudi ne dobijo dovolj medijske pozornosti. Kljub temu da se to dogaja na drugem delu sveta in da to ne bo spremenilo moje izbire jutranje kave, pa ne bi smeli pozabiti na trpljenje drugih, manj privilegiranih ljudi, saj smo vendar vsi najprej državljani sveta.

Danska od blizu

Lucija Praznik, 4. e, in Mia Sara Gril, 4. c

V soboto, 2. septembra 2017, ob 14.00 smo se v Ljubljani na parkirišču Dolgi most srečali predstavniki slovenskih gimnazij, izbrani za udeležbo na ekskurziji na Dansko. Še danes nama spomin na našo dansko avanturo na usta priključuje širok nasmeh in v misli nepozabna doživetja.

Še zadnje priprave, pakiranje stvari v kovček, darila za gostitelje ... V mislih je bil še vedno občutek, da sva nekaj pozabili. Bilo je toliko vprašanj, toliko skrbi, kakšni bodo ljudje, vodiči in gostitelji. Kakšna je sploh Danska? Po krajšem "izletu" proti Ljubljani na Dolgi most so sledili poljubi v slovo, zaskrbljene oči in iskanje 'ta pravega' sedeža na avtobusu. Sedli sva skupaj, saj drugič takrat še nisva poznali.

Čutilo se je napeto vzdušje. Vsakdo se je bal pogledati nazaj, kdaj pa kdaj si začutil pogled s sedeža nasproti in tako se je nadaljevalo še kake tri ure. Počasi so pogledi prerasli v strmenje in strmenje v pogovor. Že na dobri petini poti smo začeli tkati prijateljstva, ki smo se jih v začetku tako zelo bali.

ZbralismsosedijakizvsehkoncevSlovenije. Gimnazijci, glasbeniki, igralci ..., "ni, da ni". Po prečkanju ene, nato še druge meje nas je z razdelitvijo pesmaric na začetek priprave na Slovenski zvečer pozdravil Mitja Gregorič, eden izmed vodij "odprave". Ob spremljavi kitare smo peli slovenske pesmi in se ob zapletanju jezikov navduševali nad učenjem danske himne.

Po okoli 22 ur trajajoči dolgi vožnji čez raztegnjeno Nemčijo končno prečkamo mejo z Dansko. Pred nami se odpre popolnoma ravna pokrajina vetrnic, neskončnih polj, pa tudi krav ne manjka. Opeka, tipične zavese, okraski na okenskih policah, minimalizem je slog, s katerim bi lahko opisali vsako dansko hišo, seveda pa pred njo ne manjka drog z dansko zastavo.

Prva večja postajna točka je bil otok Rømø. Hladno, mirno morje, ki se razprostira v neskončne daljave, in prve skupinske fotografije zaznamujejo prvo skupinsko druženje. Toplo nas je sprejelo najstarejše mesto Ribe. Namestili smo se po sobah Hotela Dagmar in zdaj prav zares začeli naše potovanje skozi deželo spoznavanja ljudi in kultur. Sledilo je razporejanje po sobah in prvi dogovori o predstavitev za Slovenski večer. Gregor, Naomi,

Mitja in Gašper (naši vodniki) so nas razdelili v skupinice po pet in pripraviti smo morali krajše skeče in predstaviti po enega junaka iz slovenske literature ali pa z igro predstaviti zgodbo. Sledile so ure priprav in smeha, ustvarili pa smo igre, vredne ogleda.

Vsekakor pa smo vsi z največjim navdušenjem pričakovali Legoland, malo mestece kock in zabave. Po treh urah čiste zabave, vlakcev smrti in kock

smo se odpravili proti Morsø Gymnasium. Tam so nas sprejeli gostitelji, in to s "pravo" dansko hrano. Krompir, ki je lahko pripravljen na sto in en način, pečeno meso, kuskus z zelenjavo in omako z drobnjakom, zraven pa so nam postregli še pristno domače pivo Tuborg.

Hitro smo spoznali, da so ljudje tukaj neverjetno prijazni, gostoljubni in brez kakršnih koli predsodkov. Gostitelji, pri katerih sva prespali, so bili res zelo gostoljubni. Dobrosrčnost je iz njih kar žarela.

Z vsakim trenutkom bolj se je približeval Slovenski večer. Na koncu, verjeli ali ne, je izpadel boljše kot smo pričakovali.

Zadnjo skupno noč v Københavnu kar se da najbolje izkoristimo, zato jo kar prebedimo. Zadnji dan smo sicer imeli bolj zase. Preživeli smo ga v glavnem mestu, kjer smo iskali trgovine z zmernimi cenami in kupovali še zadnje spominke. Izpuhtele so še zadnje krone. Sledila je le še dolga pot domov. Bilo je že pozno popoldne, ko smo se pripeljali na trajekt. Opazovali smo ravnino in na desetine vetrnic, ki smo jih puščali za sabo.

Bližje smo bili domovini, bolj smo spoznavali, da smo v tem času iz popolnih neznancev postali dobri prijatelji in da prihod domov pomeni za nas slovo. Sprva popolni neznanci smo v nekaj dneh med seboj spletli nove niti prijateljstva in poznanstva, ki se bodo ohranila še dolgo časa. Ekskurzija nam je ponudila edinstveno širjenje obzorja ter pogled v življenje in razmišljanje drugih ljudi in kultur. Preživeli smo devet nepozabnih dni, pa vendar po vrnitvi lahko potrdimo stari slovenski pregovor: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.« Izstop iz avtobusa je pomenil, da je napočil čas ločitve. Poslavljanje je minilo v znamenju objemov, stiskov rok, dobrih želja, še zadnjih skupnih fotografij, povabil na obiske, kovanju novih načrtov in skupnih srečanj.

Spletli smo vezi, ki jih na začetku poti nismo pričakovali. Rodila so se nepozabna prijateljstva, nove ljubezni in vezi, ki jih zlahka ne bo mogoče pretrgati. Ekskurzija nama je dala novo popotnico za življenje in vpogled v to, da kdaj pa kdaj poln avtobus neznanega lahko preraste v nekaj neverjetnega in nepozabnega.

Obenem se iskreno zahvaljujeva gospodu ravnatelju Janezu Pastarju, ki nama je to nepozabno izkušnjo omogočil.

Krapinski neandertalci

Tjaša Simonič, 3. bv

Ob zaključku šolskega leta smo se dijaki drugih letnikov predšolske vzgoje v okviru obveznih interesnih dejavnosti odpravili na ekskurzijo v Zagreb in Krapino. Dan ekskurzije se je začel klasično ... Ob zgodnji jutranji uri smo se zbrali pred Ljudskim vrtom, kjer nas je že čakal avtobus, s katerim smo se odpravili na pot. Seveda smo se vsak posebej najprej udobno namestili na željenem sedežu. Čas, da se naš dan začne!

Pot do prve točke našega izleta smo si krajšali s prepevanjem in z dobro voljo. Naša prva točka ogleda je bil Islamski center in ogled džamije. Pred vstopom smo si dekleta morala na glavo nadeti ruto. V Islamskem centru smo spoznali delček muslimanske kulture, nam, dekletom, so tudi razložili, zakaj moramo nositi rute. Ob vstopu v džamijo nas je vse zelo prevzelo število preprog, razprostrti po vsej džamiji, kar je džamijo naredilo še bolj zanimivo in svojstveno. Ogled smo nadaljevali v glavnem mestu Hrvaške, v Zagrebu. Zagreb je mesto, ki je zraslo na obrežju reke Save. Razkazal nam ga je vodič, ki nas je popeljal po ulicah Gornjega in Spodnjega mesta. Sprehod in ogled mesta je še polepšalo lepo sočno vreme. Ogledali smo si tudi notranjost in zunanost katedrale, ogled pa smo zaključili na Trgu bana Jelačića. Sledilo je samostojno raziskovanje mesta. Med raziskovanjem smo opazili nešteto zanimivih uličnih predstav, trgovinic. Veliko zanimanje je požel tudi tramvaj, s katerim se ne srečujemo pogosto, zato je bil za nas, dijake, še bolj zanimiv. Ko smo si dobro odpočili ter se okrepčali z odlično hrano, je bil čas, da se naša ekskurzija nadaljuje. Odpravili smo se do avtobusa, s katerim smo se odpeljali proti Krapini. Na poti smo lahko še iz avtobusa opazili kar nekaj zanimivih znamenitosti Zagreba. Dobre volje pa nam tudi na avtobusu ni manjkalo. V Krapini smo si ogledali muzej Krapinskih neandertalcev, ki naj bi na tej lokaciji obstajal že od leta 1899. V muzeju smo si s pomočjo slušalk ter zvočnega posnetka v slovenščini nazorno ogledali in spoznali zbirke neandertalcev, njihov način življenja, prehranjevanje ... Polni doživetij in utrujeni smo se vrnili proti domu. Še več dni po ekskurziji smo obujali dogodke in prijetna doživetja, tako da se že vnaprej veselimo novih ekskurzij.

Katalonija malo drugače

Anja Tičič, 2. f

V prelepem poletnem mesecu juniju smo se Tretjegimnazijci odpravili na štiridnevni izlet po Barceloni. Sestali smo se pred našo šolo, a smo lahko za štiri dni pozabili nanjo. Vožnja do Italije je bila zelo zanimiva, saj smo si na različne načine krajšali čas do letališča. Prepevali smo pesmi, se družili, jedli in se kot skupina zelo povezali.

Na letalo do Barcelone smo čakali kakšne štiri ure, vendar je čas zaradi adrenalina zelo hitro minil. Preživeli smo let in tudi krče, ki so bili posledica strahu. Po pristanku smo se namestili v sobah. Naš hotel je bil sicer izven centra mesta, a kljub temu na najboljši možni lokaciji, saj je bil v bližini Mc Donald's.

Po pristanku smo si že prvi dan ogledali nekaj znamenitosti prelepe Barcelone. Ker smo vstopili v drugo kulturo, je prav tako prišlo do stikov s Španci. Po končnem ogledu in napor nem dnevu smo se odpravili v hotel in ker je bila že pozna ura, smo se odpravili spat.

Noč je bila prekratka in nismo se mogli izogniti zamujanju. Tako smo morali počakati na naslednji termin vožnje, da smo lahko odšli na eno najlepših plaž v Španiji, kjer smo si lahko odpočili in vsrkali nekaj toplih poletnih žarkov.

Po prijetnem počitku na plaži smo si ogledali še ostale stavbe, ki so nam jih predstavili vodiči. Tudi ta dan se je zaključil z novimi avanturami. In že je dan minil, ne da bi se ga sploh dobro zavedali. Ogledali smo si tudi enega največjih zabaviščnih parkov v Španiji, kjer smo se prepustili zabavi in se vrnili v čas otroštva, ko smo se brezskrbno zabavali. Tudi eden največjih stadionov Camp Nou se nam ni mogel potuhniti.

In že je prišel dan, ko smo se z našim voznikom morali vrniti v tople domove, kjer so nas skrbno pričakali naši starši, polni zanimanja in pričakovanja.

Živahno pri NAO

Andreja Senčar, prof.

V predmetniku 3. letnika programa predšolska vzgoja je tudi predmet NAO – naravoslovje za otroke. Pri urah predavanj obnovljamo in nadgrajujemo pojme iz naravoslovja: biologije, fizike, kemije. Razvijamo naravoslovno mišljenje, sklepanje in reševanje problemov, veselje do raziskovanja, odkrivanja in eksperimentiranja ter iznajdljivost in samostojnost.

Pri urah, namenjenim vajam, pa z različnimi metodami dela iščemo načine, kako z igro, eksperimentiranjem in opazovanjem naravoslovje in veselje do njega približati najmlajšim.

Iz šolskih klopi vzgojiteljic v vrtec

Kaja Kmetič, 4. av

Na programu Predšolska vzgoja nam poleg splošnih predmetov – geografija, kemija, fizika itd. (ki jih je na našo srečo vsako leto manj) urnik polnijo tudi strokovni pedagoški predmeti, ki pa so za naš poklic izredno pomembni. Pri njih pridobivamo znanje in spretnosti, ki so za naše delo v vrtcu nujno potrebne. Tega se začnemo zavedati že v prvem letniku, saj smo takrat že prvič postavljeni v vrtec na praktično usposabljanje, kjer dobimo prvi stik z delom s predšolskimi otroki.

Spoznamo otroke, kako jih učiti, motivirati za delo, kako poteka delo v vrtcu, kako se vzgojitelj pripravlja na svoj poklic, elemente dnevne rutine ... Vse to se v teoriji učimo pri predmetu Kurikulum oddelka v vrtcu. Pri tem predmetu smo dijaki zelo aktivni, saj se med drugim navajamo tudi na pripravljane učnih ur, pred razredom veliko nastopamo, pripravljamo praktične naloge, večkrat pa se tudi sami postavimo v vlogo otrok in se pustimo voditi sošolcu, ki vodi uro.

Do otrok pa moramo znati pristopiti na različne načine, z različnimi oblikami, metodami in sredstvi. Vedeti moramo, kdaj in kako otroka pohvaliti, opozoriti, potolažiti, spodbuditi ... V vrtcu dan nikoli ni enak dnevu, zato moramo biti prihodnje vzgojiteljice zelo iznajdljive in vedno dobro pripravljene. Usvajanju teh veščin je namenjena Pedagogika in pedagoški pristopi v predšolskem obdobju. Pri tem predmetu se veliko pogovarjamo, izmenjujemo mnenja in izkušnje, analiziramo različne dogodke, s katerimi se srečujemo v praksi itd. Vzdušje je po navadi nekoliko bolj sproščeno kot pri drugih predmetih, več je sodelovanja med dijaki in profesorico, snov je zelo uporabna.

Ko pa govorimo o vrtcu in otrocih, pa seveda ne smemo pozabiti na igro in igrače. Ja, tudi o tem se učimo v šoli. Pa ne samo učimo, ampak tudi igramo. Igra je v vrtcu na prvem mestu, kot učna metoda kot tudi spontana aktivnost za sprostitvev. Spoznamo različne vrste iger in igrač, primernih za različne starosti. Delo v vrtcu bi bilo brez znanja, ki ga dobimo pri predmetu Igre za otroke, skoraj nemogoče.

Vsem strokovnim pedagoškim predmetom je skupno, da vsebujejo teorijo, ki se navezuje na delo z otroki in na poklic vzgojitelja. Tudi ti predmeti so zelo pomembni, tudi precej zahtevni, a hkrati zabavni, zanimivi, sproščeni, poučni in uporabni. Biti vzgojitelj pomeni veliko več kot samo igre in varovanje otrok. V vrtcu si z otroki do 9 ur na dan, kar pomeni, da si za otroke zelo pomembna oseba. Poleg tega je predšolsko obdobje najpomembnejše za otrokov nadaljnji razvoj.

Biti vzgojitelj je res posebna čast in odgovornost. Tega se zavemo predvsem pri teh predmetih in na praktičnem usposabljanju v vrtcu. Tu spoznamo, če je poklic res primeren za nas, če nas to veseli in če smo pripravljeni vzgajati in izobraževati predšolske otroke ter jim pomagati pri odraščanju.

Projekt Šolske klopi v naravi

Saša Šikaleska, 2. b

Rahlo oblačnega dne v začetku junija smo se dijaki prvih letnikov odpravili na raziskovanje v Mestni park. To ni bil običajni šolski dan v učilnicah in šolskih klopih, temveč pouk v naravi. Dijaki smo se razdelili v skupine in hodili od ene postajne točke do druge in se urili v terenskem delu, merjenju in opazovanju. Tako kot pri pouku smo tudi v parku imeli predmete – fiziko, matematiko, slovenščino, kemijo, geografijo in biologijo.

Profesorji so nam v improviziranih učilnicah v parku pomagali, da smo lahko pri reševanju terenskih nalog uporabili znanje iz celega šolskega leta. Naloge so bile zastavljene tako, da smo odgovore našli z opazovanjem in merjenji na posameznih delovnih mestih, dijaki pa smo delo začinili z dobro voljo in s smehom. K dobremu vzdušju je pripomoglo tudi sonce, ki nas je kmalu kar preveč grelo.

Ob koncu našega pouka smo bili že vsi prijetno utrujeni, vendar mnenja, da je pouk v naravi odličen način, kako preživeti zadnje šolske dni.

Drugi dan našega pouka v naravi smo dopolnili znanje o Mestnem parku tako, da smo ga prehodili po dolgem in počez pod vodstvom mestnega vodiča, ki je informacije (še nikoli slišane!) kar stresal iz rokava.

Dan in s tem drugačen pouk smo sklenili s kvizom znanja. Rezultati skrbnega dela na terenu, številnih drobnih nalog in izkazanega znanja pa so prinesli zmagovalni razred – seveda naš letošnji 2. b!

Nekaj drobcev nalog na terenu

Zakaj je Leon Štukelj poimenovan »olimpionik«? Je kakšna pomenska razlika med besedama »olimpijec« in »olimpionik«?

Koliko novih vrst dreves so posadili ob 100. obletnici rojstva Leona Štuklja?

Zapišite imena dreves, ki so nam ponujala prijetno senco, ter ugotovite, ali so avtohtona ali pa so jih prinesli od drugod.

Na osnovi grafov ocenite, do katere višine bodo drevesa zrasla po 5 letih in do katere po 20 letih.

Ob koncu šolskega leta povabite vse sošolce na kopanje v bazen v parku. Ocenite, koliko vode izpodrinite, ko skočite vsi skupaj v bazen!

Tretja meditira

Sara Gradišnik, 3. f

Enkrat tedensko se dijaki naše šole zbiramo v šolski telovadnici, kjer meditiramo, spoznavamo sami sebe in se sproščamo pod okriljem našega mentorja Vilija Ravnjaka.

Delo poteka tako, da najprej izvajamo določene vaje, na primer joganidro, dihalne vaje, meditacijo ..., na koncu se o izkušnji še pogovorimo.

Izvedeli smo, da je joganidro priporočljivo delati, kadar smo v stresu.

Na zadnjem srečanju nam je mentor zastavil dve, za nas provokativni vprašanji:

Kaj je za vas smisel življenja?

Kaj je za vas ljubezen?

Seveda bi na ti vprašanji lahko takoj odgovorili, a naš mentor želi, da o tem razmišljamo, zato imamo mesec dni časa, da zberemo misli in jih zapišemo.

Kaj je zen meditacija, s katero se ukvarjamo?

Je oblika meditiranja, pri kateri se osredinimo na sedanji trenutek bivanja, na občutje sebe tukaj in sedaj, na pozorno samoopazovanje in odvezovanje od vseh telesnih in umskih zaznav (občutij, misli, čustev, vizij, spominov ...);

meditacija krepi jasnost uma in čistost zavedanja, prečiščuje in obnavlja psihofizično energijo, povečuje moč zbranosti, prinaša mir in vedrino.

Kako ste prišli na našo šolo?

K vam me je povabila vaša profesorica psihologije, Suzana Vadnu. Ob koncu lanskega šolskega leta me je povabila, da bi za tretje letnike vaše šole vodil kratka predstavitvena predavanja o meditaciji. Ker se mi je zdelo, da je nekatere dijake zadeva kar precej pritegnila, sem predlagal, da bi poskusno izvedli tak program celo šolsko leto. Ker se že več let ukvarjam z vodenjem različnih meditacijskih skupin, me zanima, kako lahko meditacija konkretno vpliva na dijake, jim na primer pomaga pri učenju, da so bolj sproščeni in zbrani.

Zakaj je meditacija v teh (najstniških) letih pomembna?

Meditacija je koristna v vseh starostnih obdobjih, v najstniških letih pa mogoče še bolj, saj so to leta,

ko imamo veliko problemov sami s sabo. Meditacija pa nam omogoči, da se sprostimo in umirimo ter pogledamo na svoje življenje s širše perspektive. V veliko pomoč nam je lahko tudi pri učenju, saj izboljšuje zbranost in spomin.

Kako bodo potekala srečanja?

Gre za kratka, enourna srečanja, na katerih meditiramo in opravljamo različne sprostitevne tehnike, ki se med seboj dopolnjujejo in nadgrajujejo. Seveda pa naj bi udeleženci doma sami vadili, saj drugače ne bodo mogli preveriti, ali jim meditacija v vsakdanjem življenju, pri učenju in reševanju problemov koristi ali ne. Ker nas meditacija vodi h globljemu poznavanju sebe, se bomo občasno ukvarjali tudi s splošnimi vprašanji, kaj je npr. smisel življenja ali kaj je ljubezen.

Imate kakšne nasvete za dijake, ki sodelujejo na vaših urah?

Naj se naših srečanj čim bolj redno udeležujejo in doma vadijo.

Mnenja dijakov

Maša Krajnc (3. b): Meditacija se mi zdi sproščujoča dejavnost. Moji zastavljeni cilji so doseči boljšo zbranost, sproščenost, kadar sem v stresu, in notranji mir.

Žak Pascal Buser (3. f): Meditacija se mi zdi super in me sprošča, na bolj opazne učinke pa še čakam.

Sara Gradišnik (3. f): Na delavnice sem se prijavila, ker se vsak dan srečujem s stresom, ki ga težko premagujem. Pričakujem, da bo mi redno izvajanje meditacije pomagalo pri premagovanju treme pred koncertom: da se bom znala umiriti, preden stopim na oder; da mi bo pomagalo v stresnem obdobju v šoli in pri učenju. Na delavnicah se dobro počutim. Všeč mi je, da se s prijaznim mentorjem lahko sproščeno pogovarjamo o naših občutkih.

Jan König (3. b): Pri meditaciji se poskušamo povezati z našim telesom. Se sprostiti in doseči notranji mir. Meditacija me sprosti in umiri.

Tabor: Podjetništvo za mlade

Taja Grifič Žvikart in Nuša Emeršič, 3. b

Maja 2017 smo se dijaki 2. b in 2. c letnika zbrali na parkirišču za III. gimnazijo Maribor. Pripravljeni smo čakali na avtobus in si krajšali čas s poslušanjem glasbe in pogovarjanjem ob uživanju slaščic in prigrizkov, ki smo si jih prinesli za bivanje na taboru. Po vstopu na avtobus smo, polni navdušenja, čakali prihod na dom Planinka na Pohorju, kjer je tabor potekal. Naša pot z avtobusom je bila vse prej kot dolgočasna, saj zaradi okvare avtobusa nismo vedeli, ali bomo na cilj sploh prispeli. Na našo srečo smo prispeli v enem kosu in z rahlo zamudo.

Svoje stvari smo pobrali iz avtobusa in jih odnesli v naše sobe. Sreča nam je bila naklonjena, ker smo si lahko sami izbrali, s kom bomo bivali v sobi. Sobe so bile prostorne in prenovljene, to pa je našo nastanitev zelo polepšalo. Kmalu so nas pogostili s kosilom. Po obilnem kosilu, ki nas je do dobra nasitilo, je prišel na vrsto najboljši čas, ki smo se ga vsi veselili – prosti čas! V prostem času je bilo na voljo vse, kar smo si pozeleli. Igrali smo odbojko, nogomet, badminton, frizbi, se pogovarjali, snemali videe za našo poslovno idejo itd.

Da ne boste mislili, da smo samo divjali naokoli; imeli smo namreč številne različne delavnice. Najprej smo imeli delavnico z naslovom Ideja in načrt podjetnosti. V tej delavnici smo se naučili prepoznati in razviti poslovno idejo. Zelo so nas spodbujali k ustvarjalnosti in v delavnici, kako bi ponovno uporabili odpadke, so nam naročili, da poskusimo sami narediti izdelek iz odpadnih materialov in zanj ustvariti podjetno idejo. K nam je prišla tudi zelo uspešna podjetnica, ki je predstavila svojo podjetniško pot. Po napornem prvem dnevu in okusni večerji so nas zvečer prijetno presenetili z ogledom filma in debato ob njem. Nato smo se odpravili v sobe in se družili vse do jutranjih ur. Noč je bila za veliko dijakov zelo burna in nepozabna.

Po razburkani noči in pomanjkanju spanca so nas na vse zgodaj zjutraj presenetili s telovadbo. Po telovadbi oziroma kratkem razgibavanju so se učitelji odločili, da nas bodo popeljali na kratek pohod, vendar se je zaradi slabe orientacije pohod spremenil v kratek sprehod. Po vrnitvi v dom smo se uredili in pozajtrkovali. Začeli smo se pripravljati na predstavitev naše poslovne ideje, izdelka iz odpadnega materiala. Nekateri so se izkazali kot pravi podjetniki. Naša zmagovalca sta izdelala poslovno idejo, kako prodati zrak iz plastenke. Sledila je kratka delavnica, na kateri smo izvedeli veliko o BDP, kako se računa, kaj pomeni itd.

Sledilo je kosilo. Kmalu za tem čas odhoda. S spakiranimi stvarmi in polni novega znanja in podjetnih idej smo čakali avtobus. (Upali, da ni pokvarjen in da se bomo vrnili ...)

Podjetniški tabor nas je prijetno presenetil. Nismo vedeli, kaj naj pričakujemo in ob delitvi delovnega gradiva ob odhodu na tabor nismo bili preveč veseli. Tabor pa se je izkazal kot zelo zabavna in nepozabna šolska OIV delavnica.

Terenske vaje ob jezeru Komarnik

Patricija Peklar in Klara Knuplež, 3. b

Tudi lansko šolsko leto, kot že nekaj let zapored, so v mesecu juniju 2017 potekale terenske vaje na jezeru Komarnik. Akumulacijsko jezero se nahaja pri Lenartu v Slov. goricah. Mentorica projekta je domačinka in profesorica biologije na naši šoli, mag. Brigita Horvat.

Izpred III. gimnazije smo se odpravili pred nekdanji hotel Črni les, ki se nahaja v neposredni bližini jezera Komarnik. Tam so nas pričakali zunanji mentorji, da nam, nadobudnim dijakom, predstavijo pester in raznolik ekosistem.

Delo je potekalo v šestih delovnih skupinah.

Skupina: Značilnosti geografskega prostora jezera Komarnik

Mentorica: Natalija Ludvik, prof. geo. in soc.

Skupina: Fizikalno-kemijske značilnosti voda na območju jezera

Mentorja: mag. Simona Posel Pečnik, prof. kem. (III. gimnazija Maribor), mag. Slavko Lapajne

Skupina: Vodne in obvodne rastline

Mentorica: mag. Brigita Horvat, prof. biol. (III. gimnazija Maribor)

Skupina: Nevretenčarji v vodi

Mentorici: Katja Holnthaner Zorec, uni. dipl. biologinja, prof. biol. (II. gimnazija Maribor), Tamara Šiško, prof. biol. (II. gimnazija Maribor)

Skupina: Ptice Komarnika

Mentorja: Darko Lorenčič, ornitolog in prostovoljni naravovarstveni nadzornik, in Robert Šiško, ornitolog

Skupina: Krajinska ekologija, vidra na Komarniku

Mentorja: mag. Iztok Erjavec, uni. dipl. biolog, in Viktor Škof, lovec

Razdeljeni v skupine smo izvedli terensko delo. Ustavil nas ni niti močan dež, ki je zelo popestril naš raziskovalni dan. Vsaka skupina je pod vodstvom mentorja skupine proučevala in raziskovala del zelo

Fotografiji: Luca Maximilian Simonič, 3. f

raznolike flore in favne jezera in njegove okolice. Proučevali smo dejavnike, ki vplivajo na ekosistem, živali, ki se tam nahajajo občasno ali pa je jezero in njegova okolica njihovo bivališče, sestavo tal, kakovost vode, zgodovinsko ozadje jezera in še mnogo drugih, nadvse poučnih in zanimivih področij.

Svoje ugotovitve smo kljub neugodnemu vremenu na kakovosten način pridobili, zapisali in po končanem terenskem delu tudi predstavili drugim skupinam in gostom projekta. Z velikim zanimanjem smo poslušali predavanje strokovnjakinje za vodne ekosisteme iz Ljubljane, prof. dr. Alenke Gabršček, ki je nas, mlade, tudi opozorila, kako pomembno je razumno ravnanje z okoljem in poznavanje svoje okolice.

Naša profesorica biologije je s pomočjo donatorjev poskrbela, da domov nismo odšli le s polnimi možgančki, pač pa tudi s polnimi trebuščki.

Jezero Komarnik je zelo pester ekosistem, z različnimi vrstami rastlin in živali. Prav je, da smo spoznali jezero, ki je odličen primer za učenje jezerske flore in favne. Pomembno je, da se o naravi učimo tudi na praktičnih primerih in da pridobivamo tudi lastna spoznanja in izkušnje, saj je tako pridobljeno znanje kakovostnejše in trajnejše. Projekt nam je prinesel kopico novih spoznanj in doživetij, pa tudi zavedanje, da je naša narava zelo pomemben del nas in da je z njo potrebno pazljivo in nadvse razumno ravnati.

Izdelovanje didaktičnih igrac

Aneja Pajtler in Špela Pintarič, 3. cv

Igrače so za otoka zelo pomembne, saj so njegov spremljevalec že od rojstva. Biti morajo primerne otrokovi starosti, da otroku predstavljajo izziv, učenje in hkrati zabavo. Igrača mora biti tudi varna, saj se otrok pri igranju ne sme poškodovati.

V tretjem letniku pri predmetu Varo in zdravo okolje (VZO) izdelujemo didaktične igrače za otroke. Pri izdelavi igrač moramo upoštevati vse kriterije dobre igrače, pri tem pa lahko uporabimo tudi svojo domišljijo. Razvijamo spretnosti, kako otoka s preprosto igračo naučiti hkrati več stvari in razvijati več področij njegovega razvoja.

Med izdelovanjem didaktičnih igrač pa se tudi zelo zabavamo.

Maturitetna skupina – matematika višja raven

Maja Selinšek, 4. e

Posebnost III. gimnazije je oblikovanje maturitetne skupine višje ravni matematike v 4. letniku. Ta obstaja z namenom, da bi dijake pripravila na maturitetni izpit matematike na višji ravni, ki lahko dijaku na maturi prinese 8 točk. Več točk pomeni večjo izbiro pri vpisu na fakulteto. Pouk poteka 5 šolskih ur tedensko. Imamo dovolj časa, da z dodatnimi vsebinami razširimo svoje znanje o matematiki. Višja raven zajema nekoliko težje naloge ter nekaj dodatnih vsebin.

Za tovrstni pouk se odločijo dijaki, ki jim matematika pomeni več kot le obvezni predmet, dijaki, ki so željni znanja in pripravljeni najti rešitev za sleherni matematični problem.

V skupini so združeni dijaki 4. letnikov, ki si želijo opravljati maturo iz matematike na višji ravni. Dijaki se za to, na kateri ravni bodo opravljali maturo, odločijo nekaj tednov pred maturo.

Izbrati tovrstni pouk za dijake pomeni veliko prednost, saj poleg usvojenega večjega znanja in pridobljenih dobrih ocen urijo še svoje možgane. Prav tako jim znanje koristi pri nadaljnjem študiju. Glavni cilj pa je dobro opraviti maturo.

Svoje sošolce in profesorico sem vprašala, kaj menijo o tako organiziranem pouku.

Katere so prednosti maturitetne skupine višje ravni za dijake?

»Snov predelamo hitreje, naloge so na nekoliko višji ravni. Velika prednost je skupinsko reševanje nalog, ki pripomore k boljšemu razumevanju težjih nalog.« Nino

»V enakem času kot na osnovnem nivoju predelamo več snovi in težjo snov.« Lucija

»Hitrejše razmišljanje.« Sara

»Naučimo se hitreje razmišljati, reševati bolj kompleksne in zahtevne primere ter reševati naloge hitreje.«

»Prednosti te skupine so, da z dijaki predelamo dodatne vsebine ter rešujemo zahtevnejše naloge in dijake tako dobro pripravimo na maturo, ki jo opravljajo na višji ravni.« Lidija Podpečan, prof.

Kateri dijaki izberejo tak pouk matematike?

»Tisti, ki bodo potrebovali matematiko na fakulteti ali dijaki, ki bodo potrebovali dodatne točke.« Andreja

»Tisti, ki želijo več znanja iz matematike.« Laura

»Tisti, ki bodo potrebovali točke za vpis na fakulteto, tisti, ki znajo dobro razmišljati izven okvirjev in jim matematika ne dela prevelikih preglavic.« Barbara

»Ta pouk izberejo dijaki, ki jih matematika veseli ali dijaki, ki bodo potrebovali točke za vpis na fakulteto.« Lidija Podpečan, prof.

Kakšne so ocene?

»Primerne znanju, ki je sorazmerno veliko.« Nino

»Ocene so odvisne od tega, koliko si se pripravljen potruditi zanje in se naučiti.« Barbara

»Ocene so v povprečju zelo dobre. Ker se dijaki sami odločijo za skupino in so za delo bolj motivirani, negativnih ocen v tej skupini praviloma ni, zato lahko več časa posvetimo zahtevnejšim in bolj zanimivim nalogam.« Lidija Podpečan, prof.

Naš sošolec Alen – evropski prvak v taekwon-doju

Lara Tivold, 4. av

Evropski prvak na Finskem

Predstavi se, prosim, in povej, kako se je začela tvoja športna pot. Kdo te je navdušil za taekwon-do?

Sem Alen Preložnik, star 18 let, dijak predšolske vzgoje, natančneje 4. av. Živim v Viličini pri Lenartu. Za taekwon-do me je navdušil oče, saj sva skupaj gledala akcijske filme, v katerih so bili glavni junaki Bruce Lee, Jackie Chan in Jean Claude van Damme.

Najprej sem treniral karate na osnovni šoli v Lenartu, a sem kmalu ugotovil, da ta šport ni zame. Odločil sem se, da bom predsedal na taekwon-do. Po treh letih sem zapustil Lenart in začel trenirati taekwon-do in

kickbox v Mariboru.

Kako potekajo treningi in priprave na tekmo?

Že deseto leto sem član Športnega centra Barada v Mariboru, kjer treniram od ponedeljka do petka, ob vikendih pa so tekmovanja. Svetovna in evropska tekmovanja zahtevajo od tekmovalca več treningov in omejitev pri prehrani, saj moraš na tekmovanju imeti ustrezno težo. Zame to pomeni 57 kg, zato pred pomembnimi tekmovanji po navadi hujšam. Takrat z menoj sočutno "trpijo" tudi sošolke, ki med mojo dieto strastno jedo.

Športni utrinki

V katerih državah si že tekmoval in kateri je tvoj največji uspeh?

Bil sem že na Jamajki, na Irskem, Škotskem, Švedskem, na Madžarskem, v Angliji Avstriji, Italiji, Nemčiji, na Nizozemskem, v Španiji, Makedoniji, Srbiji, Hrvaški, Bosni, Bolgariji, na Poljskem in Finskem.

Najbolj sem ponosen na 1. mesto na svetovnem prvenstvu v kickboxu (starejši kadeti) v Italiji (Rimini) leta 2014.

Sledijo mladinska prvenstva, in sicer:

- **prvo mesto na evropskem prvenstvu v taekwon-doju** na Finskem (Tampere) leta 2016,
- **drugo mesto na svetovnem prvenstvu v taekwon-doju** v Italiji (Jesolo) leta 2015,
- **tretje mesto na svetovnem prvenstvu v taekwon-doju** v Španiji (Benidorm) leta 2013,
- **tretje mesto na svetovnem pokalu v taekwon-doju** na Jamajki leta 2014,
- **tretje mesto na evropskem prvenstvu v kickboxu** v Španiji (San Sebastian) leta 2015,
- **tretje mesto na svetovnem prvenstvu v kickboxu** na Irskem (Dublin) leta 2016,
- **drugo mesto na evropskem prvenstvu v kickboxu** v Makedoniji (Skopje) leta 2017.

Kot zadnje naj omenim še **drugo mesto na članskem svetovnem prvenstvu v kickboxu** na Madžarskem (Budimpešta), ki je potekalo od 3. do 11. novembra 2017.

Letos sem tudi v ekipi **TOP TEN ELITE**, ki jo sestavljajo najboljši taekwon-doisti na svetu, kar pomeni, da sem z njimi podpisal pogodbo za naslednja tri leta.

Kaj pa dekleta? So Slovenke še vedno najlepše in stojijo na "zmagovalni stopnički"?

Bom rekel "ja", da se ne bom kateri zameril, čeprav

S trenerjem Tomažem Barado na začetku svoje "kariere"

so lepa dekleta tudi drugod po svetu. Všeč so mi Nizozemke, Poljakinje, Italijanke ... (Ker naštevanju ni konca, ga prijazno prekinem.)

Zaupaj nam želje za tvojo športno in osebno pot v prihodnje.

V športu želim ostati čim dlje, in to brez poškodb, si pridobiti čim več znanja iz borilnih veščin in to znanje nekoč prenašati na mlajše generacije.

Rad bi postal fizioterapevt. Rad bi pomagal športnikom in drugim.

Za vse, kar sem do sedaj dosegel, bi se najprej rad zahvalil svojim staršem, ki so mi in mi še vedno vse to omogočijo ter me podpirajo. Zavedam se, da brez njih to ne bi bilo mogoče. Zahvaljujem se tudi trenerjem, ki me spodbujajo in spremljajo na moji športni poti, ter vsem, ki verjamejo vame in se veselijo mojih uspehov.

Smučanje

3. av

Smučanja nismo občutili kot "obvezni" tečaj, ampak kot izkušnjo, ki nam je prinesla novo znanje, nova prijateljstva, nove možnosti mreženja. S smučanja smo odšli z nasmejanimi obrazi ter modricami na nogah. Kljub temu pa je bil to vikend, ki ga nikoli ne bomo pozabili in za katerega smo se zmenili, da ga moramo že ob naslednji priložnosti ponoviti.

Športni tabor Bohinj – Pestri dnevi in prekratke noči

Daša Kokol, 4. c

Četrty letniki smo se v septembru odpravili na športni tabor v Bohinj in se tako na lep način »rešili« ur izbirnega športa. Tabor je bil zelo dobro zasnovan, imeli smo veliko prostega časa za preživljanje v naravi. Vsaka noč je bila prekratka, v jutrih, ki so sledila, pa smo našli obilico zabave v kazenskem čiščenju. Nočno kopanje v jezeru, ki je imelo 13 stopinj kdo si upa to ponoviti? Poleg vseh bedarij smo se tudi športno udeleževali: kolesarili smo, plezali, veslali s kanuji, igrali odbojko na mivki, planinarili, odšli –brez krav– na Kravji bal.

JAZ sem tu, pridi tudi TI!

Smetanova ulica 67
Maribor

#DDDrava

#kaknamjefajn

#ucimoseskupaj

#vsejeblizu

#ciliinzdravi

#nikolilacni

www.dddrava.si

Dijaški dom Drava Maribor se nahaja v neposredni bližini mariborskih srednjih šol in gimnazij ter zagotavlja varno okolje 350 dijakom in dijakinjam. Skrbimo za strokovno pomoč in inštrukcije (matematika, tuji jeziki, slovenščina). Stiki s šolami in starši omogočajo spremljanje učnega uspeha in doseganje dobrih rezultatov. Dijaki se pri nas dobro počutijo in jim bivanje v dijaškem domu predstavlja prijetno življenjsko izkušnjo.

JAZ sem tu, pridi tudi TI!

Nudimo:

- dvo in triposteljne sobe
- skupno kopalnico na vsaki dve sobi
- brezplačno učno pomoč
- dostop do interneta
- zdravo in okusno prehrano
- tudi dietno in vegetarijansko
- računalniško učilnico
- mladinsko sobo za družabna srečanja
- telovadnico in fitnes
- zunanje igrišče
- strelišče
- biljardnico
- knjižnico
- glasbeni studio
- moderno opremljene glasbene sobe

DRAGI DEVETOŠOLCI!

**Dijaški dom Maribor
ponuja:**

**nastanitev v eno ali
dvoposteljni sobi ,
zdravo in pestro prehrano,
pravočasno učno pomoč,
zanimive kulturne, športne
in družabne dogodke.
Dom je prijazen tudi gibalno
oviranim posameznikom.
Pridite in se prepričajte.**

Gospodsvetska cesta 89, MARIBOR
<http://www.d-ddm.mb.edus.si/>

 **študentski
servis
maribor**

www.ss-mb.si • klikservis.ss-mb.si

 Vse on-line

 **Najboljša ponudba dela
za dijake in študente**

 **Pridobi dragocene
delovne izkušnje**

24 ur klikservis

Ko veš s kom delaš!

